

ترجمه متن

معاهده برن برای حمایت از آثار ادبی و هنری

(۱) علیرضا محمدزاده وادقانی*

(دانشیار گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران)

حسن محسنی

(پژوهشگر موسسه حقوق تطبیقی دانشگاه تهران)

چکیده:

معاهده برن برای حمایت از پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری در سال ۱۸۸۶ متولد و در ۵ دسامبر ۱۸۸۷ لازم الاجرا گردید. این معاهده از تاریخ تصویب تا به حال چندین مرتبه مورد اصلاح قرار گرفته است، از جمله مهم‌ترین آنها اصلاحی رم ۱۹۲۸، اصلاحی بروکسل ۱۹۴۸، اصلاحی استکهلم ۱۹۶۷ و آخرین اصلاحی پاریس ۱۹۷۱ می‌باشد. معاهده برن نخستین و مهم‌ترین سند جامع بین‌المللی در زمینه حقوق پدیدآورندگان است. این سند سنگ بنای رشته حقوق مالکیت فکری را تشکیل می‌دهد. معاهده مبتکر ایجاد اتحادیه‌ای فرضی است، که از یک طرف در بطن آن قاعده بنیادی «تشبیه اعضای اتحادیه به عضو ملی» اعمال می‌شود، و از طرف دیگر واضح یک سری اصول و قواعد حمایتی الزامی است که «حداقل حقوق معاهده‌ای» نامیده می‌شود. اصل حمایت بدون تشریفات، شناسائی حق معنوی، اصل حق انحصاری تکثیر، ترجمه، اقتباس، عرضه، پخش رادیویی و تعقیب برای مؤلفان از آورده‌های مهم این معاهده در تاریخچه حقوق مالکیت فکری است. این معاهده در وضع سایر معاهدات بعدی لحاظ و مورد تأکید قرار گرفته است. شرط الحاق به موافقتنامه تجاری حقوق مالکیت فکری مصوب ۱۹۹۴ که امروزه سندی فراگیر می‌باشد پذیرش مواد ۱ الی ۲۱ معاهده برن است. شرط لازم جهت ورود کشورها به سازمان تجارت جهانی نیز پذیرش و اعمال موافقتنامه اد شده است. بنابراین معاهده برن نه تنها به لحاظ فرهنگی بلکه از دیدگاه اقتصادی نیز بیش از گذشته مورد توجه جهانیان می‌باشد.

سند پاریس ۲۴ ژوئیه ۱۹۷۱ اصلاحی ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹

معاهده برن برای حمایت از آثار ادبی و هنری

منعقد در ۹ سپتامبر ۱۸۸۶

تکمیل شده در پاریس به تاریخ ۴ مه ۱۸۹۶، بازنگری شده در برلین به تاریخ ۱۳ نوامبر ۱۹۰۸، تکمیل شده در برن به تاریخ ۲۰ مارس ۱۹۱۴ و بازنگری شده در رم به تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۲۸ و در بروکسل به تاریخ ۲۶ ژوئن ۱۹۴۸ و در استکهلم به تاریخ ۱۴ ژوئیه ۱۹۶۷ و در پاریس ۲۴ ژوئیه ۱۹۷۱ اصلاحی به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹

فهرست موضوع ها*

ماده ۱: [تشکیل یک اتحادیه]؛

ماده ۲: آثار مورد حمایت: ۱. «آثار ادبی و هنری»؛ ۲. امکان الزام به تثبیت؛ ۳. آثار برگرفته (اشتقاقی)؛ ۴. متون رسمی؛ ۵. مجموعه آثار؛ ۶. تعهد به حمایت؛ ۷. آثار هنرهای کاربردی و طرح ها و طرح های صنعتی؛ ۸. اخبار روز

ماده ۲ مکرر: امکان محدود کردن حمایت از برخی آثار: ۱. برخی سخنرانی ها؛ ۲. برخی استفاده از کنفرانس ها و خطابه ها؛ ۳. حق گرد آوری این آثار در یک مجموعه

ماده ۳: معیارهای حمایت: ۱. تابعیت پدید آورنده؛ محل انتشار اثر؛ ۲. محل سکونت پدید آورنده؛ ۳. آثار منتشر شده؛ ۴. آثار «همزمان منتشر شده»

ماده ۴: معیار حمایت از آثار سینمایی، آثار معماری و برخی آثار هنرهای گرافیکی و تجسمی

ماده ۵: حقوق تضمین شده: ۱ و ۲. خارج از کشور خاستگاه؛ ۳. در کشور خاستگاه؛ ۴. «کشور خاستگاه»

ماده ۶: امکان محدود کردن حمایت در خصوص برخی آثار اتباع برخی از کشورهای غیر عضو اتحادیه: ۱. در کشوری که اثر نخستین بار منتشر شده و در سایر کشورها؛ ۲. مواردی که عطف به ماسبق نمی شود؛ ۳. ابلاغ

ماده ۶ مکرر: حق معنوی: ۱. حق رعایت نام و عنوان اثر، حق اعتراض نسبت به تغییر اثر و حق اعتراض نسبت به سایر انواع لطامات به اثر؛ ۲. پس از مرگ پدید آورنده؛ ۳. طرق شکایت

ماده ۷: مدت حمایت: ۱. به طور عام؛ ۲. در مورد آثار سینمایی؛ ۳. در مورد آثار بی نام و با نام های مستعار؛ ۴. آثار عکاسی و هنرهای کاربردی؛ ۵. مبدأ تاریخ محاسبه مدت؛ ۶. مدت بیشتر؛ ۷. مدت کمتر؛ ۸. قوانین حاکم؛ «

مقایسه» مواعد

ماده ۷ مکرر: مدت حمایت از آثار مشترک

* این فهرست و عنوان گذاری ها برای تسهیل مطالعه این نوشته در نظر گرفته شده است و در متن اصلی معاهده چنین فهرستی و این گونه عنوان گذاری وجود ندارد.

ماده ۸: حق ترجمه

ماده ۹: حق تکثیر ۱. به طور عام؛ ۲. موارد استثنا؛ ۳. ضبط صوتی و تصویری

ماده ۱۰: استفاده آزاد از آثار در برخی موارد: ۱. نقل قول؛ ۲- استفاده آموزشی؛ ۳- قید منبع و نام پدید آورنده

ماده ۱۰ مکرر: سایر موارد استفاده آزادانه از آثار ۱. برخی مقالات و برخی آثار پخش شده توسط وسایل ارتباطی

جمعی؛ ۲. آثار شنیداری و دیداری مرتبط با مسائل جاری

ماده ۱۱: برخی حقوق مربوط به آثار نمایشی و موسیقی: ۱. حق عرضه یا حق اجرای عمومی و حق پخش عمومی

یک عرضه یا یک اجرا؛ ۲. حق ترجمه

ماده ۱۱ مکرر: حق پخش رادیویی و حقوق مرتبط: ۱. پخش رادیویی و سایر انواع پخش با وسایل بی سیم؛ پخش

عمومی اثر پخش شده رادیویی با وسایل باسیم یا بی سیم، پخش اثر پخش شده رادیویی با بلندگو یا با سایر

وسایل مشابه؛ ۲ مجوز های الزامی؛ ۳ ضبط، ضبط موقت

ماده ۱۱ سوم: برخی حقوق مربوط به آثار ادبی: ۱. حق بازخوانی عمومی و حق پخش عمومی بازخوانی؛ ۲. حقوق

مربوط به ترجمه

ماده ۱۲: حق اقتباس، تنظیم و سایر تبدیل ها

ماده ۱۳: امکان محدود کردن حق ضبط آثار موسیقی و کلام های همراه آن: ۱. مجوزهای الزامی؛ ۲. تدابیر

انتقالی؛ ۳. توقیف نسخه های وارداتی که بدون اجازه پدید آورنده ساخته شده اند

ماده ۱۴: حقوق سینمایی و حقوق مرتبط: ۱. اقتباس و تکثیر سینمایی؛ به جریان انداختن (توزیع)؛ عرضه

و اجرای عمومی و پخش عمومی آثار اقتباسی یا تکثیری با وسایل باسیم؛ ۲. اقتباس از تولیدات سینمایی؛ ۳.

نبود مجوزهای الزامی

ماده ۱۴ مکرر: مقررات خاص مربوط به آثار سینمایی: ۱. الحاق به آثار «اصیل» ۲. دارنده حقوق پدیدآورنده؛

محدودیت در برخی حقوقی پدید آورندگان مشارکت کننده؛ ۳. برخی دیگر از پدید آورندگان مشارکت

کننده

ماده ۱۴ سوم: «حق تعقیب» در آثار هنری و نسخه های خطی: ۱. حق ذی نفع شدن در عملیات باز فروش؛ ۲.

قانون حاکم ۳. آیین دادرسی

ماده ۱۵: حق استناد به حقوق مورد حمایت: ۱. وقتی که نام پدید آورنده قید شده یا وقتی که نام مستعار هیچ

تردید در خصوص هویت پدید آورنده باقی نمی گذارد؛ ۲. برای آثار سینمایی؛ ۳. برای آثار بی نام و با نام

مستعار؛ ۴. برای برخی آثار منتشر نشده پدید آورنده ناشناس

ماده ۱۶: آثار تقلبی: ۱. توقیف؛ ۲. توقیف واردات؛ ۳. قانون حاکم

ماده ۱۷: امکان نظارت بر چرخه توزیع، عرضه و به معرض نمایش گذاشتن آثار

ماده ۱۸: آثاری که در زمان لازم الاجرا شدن معاهده وجود دارند: ۱. آثار قابل حمایت در مواردی که مدت حمایت آنها در کشور خاستگاه تمام نشده است؛ ۲. آثار غیر قابل حمایت در مواردی که مدت حمایت در کشور محل تقاضا تمام شده است؛ ۳. اجرای اصول مزبور؛ ۴. موارد خاص

ماده ۱۹: حمایت گسترده تر از آن چه معاهده مقرر کرده است

ماده ۲۰: توافقات خاص بین کشورهای عضو

ماده ۲۱: مقررات خاص مربوط به کشور های در حال توسعه ۱. ارجاع به پیوست ؛ ۲. پیوست جزئی از سند می باشد

ماده ۲۲: مجمع : ۱. اساسنامه و ترکیب؛ ۲. وظایف؛ ۳. حد نصاب ، رای ، ناظران؛ ۴. دعوت؛ ۵. قواعد داخلی

ماده ۲۳: کمیته اجرایی: ۱. ساختار؛ ۲. ترکیب؛ ۳. تعداد اعضاء؛ ۴. تقسیم جغرافیایی، ترتیب های ویژه؛ ۵. مدت ماموریت، محدودیت های انتخاب مجدد، نحوه انتخاب؛ ۶. وظایف؛ ۷. دعوت؛ ۸. حد نصاب، رای؛ ۹. اعضای ناظر؛ ۱۰. قواعد داخلی

ماده ۲۴: دفتر بین المللی : ۱. وظایف به طور عام ، دبیرکل؛ ۲. اطلاعات کلی؛ ۳. دوره ای؛ ۴. اطلاعات ارائه شده به کشورها؛ ۵. پژوهش و خدمات؛ ۶. شرکت در جلسات؛ ۷. کنفرانس بازنگری؛ ۸. سایر وظایف

ماده ۲۵: امور مالی : ۱. بودجه؛ ۲. هماهنگی با سایر اتحادیه ها؛ ۳. منابع؛ ۴. مشارکت ها؛ امکان تجدید بودجه؛ ۵. مالیات و بدهی ها؛ ۶. سرمایه گردشی؛ ۷. پیش پرداخت کشور میزبان؛ ۸. بررسی حساب ها

ماده ۲۶: اصلاحات: ۱. مقرراتی که مجمع می تواند اصلاح کند؛ پیشنهادها؛ ۲. تصویب؛ ۳. لازم الاجرا شدن

ماده ۲۷: بازنگری: ۱. هدف؛ ۲. کنفرانسها؛ ۳. تصویب

ماده ۲۸: پذیرش و لازم الاجرا شدن سند در کشورهای عضو اتحادیه: ۱. تصویب، الحاق، امکان حذف برخی مقررات، پس گیری استثناء ۲. لازم الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۰ و پیوست؛ ۳. لازم الاجرا شدن مواد ۲۲ الی ۳۸

ماده ۲۹: پذیرش و لازم الاجرا شدن برای کشورهای غیر عضو اتحادیه : ۱. الحاق؛ ۲. لازم الاجرا شدن

ماده ۲۹ مکرر : اثر پذیرش سند با توجه به اجرای بند ۲ ماده ۱۴ معاهده تاسیس سازمان جهانی مالکیت فکری

ماده ۳۰: حق شرط ها: ۱. محدودیت های امکان درج شرط: ۲. شروط قبلی؛ شرط مربوط به حق ترجمه ؛ پس گیری شرط

ماده ۳۱: قابلیت اجرا در برخی مناطق : ۱. اعلام؛ ۲- باز پس گیری اعلام؛ ۳. تاریخ لازم الاجرا شدن اعلام یا بازپس گیری آن ؛ ۴. ممنوعیت تفسیری که موجب پذیرش وضعیت موجود شود

ماده ۳۲: اجرای این سند و اسناد پیشین: ۱. بین کشور های عضو؛ ۲. بین کشور تازه وارد به اتحادیه و سایر کشورهای عضو؛ ۳. اجرای پیوست در چارچوب برخی روابط

ماده ۳۳: اختلافات : ۱. صلاحیت دیوان بین المللی دادگستری؛ ۲. حق شرط مربوط به این صلاحیت؛ ۳. انصراف از شرط

ماده ۳۴: پایان برخی مقررات پیشین : ۱. اسناد پیشین؛ ۲. پیوست پروتکل به سند استکهلم
ماده ۳۵: مدت معاهده؛ انصراف؛ ۱. مدت نامحدود؛ ۲. امکان انصراف؛ ۳. تاریخ اثر بخشی انصراف؛ ۴. زمان
انصراف

ماده ۳۶: اجرای معاهده: ۱. الزام به وضع تدابیر لازم؛ ۲. تاریخ شروع تعهد

ماده ۳۷: شروط پایانی: ۱. زبان سند؛ ۲. امضاء؛ ۳. کپی برابر اصل؛ ۴. ضبط؛ ۵. ابلاغ

ماده ۳۸: مقررات انتقالی: ۱. اجرای « امتیاز پنج ساله »؛ ۲. دفتر اتحادیه ، مدیر دفتر؛ ۳. جانشینی دفتراتحادیه.

پیوست : مقررات ویژه برای کشورهای در حال توسعه

ماده ۱: اختیارات در نظر گرفته شده برای کشورهای در حال توسعه : ۱. امکان استناد به بهره مند شدن از برخی
اختیارات ؛ اعلامیه؛ ۲. مدت اعتبار اعلامیه؛ ۳. کشورهایی که دیگر کشورهای در حال توسعه محسوب نمی شوند؛
۴. ذخیره نسخه های موجود؛ ۵. اعلامیه های مربوط به برخی سرزمین ها؛ ۶. محدودیت رفتار متقابل

ماده ۲: محدودیت های وارد بر حق ترجمه: ۱. امکان صدور مجوز توسط مقام صالح؛ ۲ تا ۴. شرایطی که
بر اساس آن ها مجوز ها قابل اعطا هستند؛ ۵. اهدافی که برای آنها مجوز صادر می شود؛ ۶. پایان مجوز؛ ۷. آثاری
که اساساً برای استفاده های خاص (آموزشی) تشکیل شده اند؛ ۸. آثاری که از چرخه بازار کنار گذاشته شده
اند؛ ۹. مجوز برای سازمان های پخش رادیویی

ماده ۳: محدودیت های وارد بر حق تکثیر : ۱. امکان اعطای مجوز توسط مقام صالح ؛ ۲ تا ۵. شرایطی که
بر اساس آنها این گونه مجوزها را می توان صادر کرد؛ ۶. پایان مجوزها؛ ۷. آثاری که مشمول این ماده می شوند.

ماده ۴: مقررات مشترک مجوزهای پیش بینی شده در مواد ۲ و ۳: ۱ و ۲: آیین رسیدگی؛ ۳. اشاره به نام پدید
آورنده و عنوان اثر؛ ۴. صادرات نسخه ها؛ ۵: قید کشور محل اجرای مجوز؛ ۶. پرداخت

ماده ۵: امکان دیگری برای محدودیت حق ترجمه: ۱. نظام مقرر در سند ۱۸۸۶ و ۱۸۹۶؛ ۲. عدم امکان تغییر نظام
پس از انتخاب ماده ۲؛ ۳. مهلت انتخاب نظام دیگر

ماده ۶: امکان اجرا یا پذیرش اجرای برخی مقررات پیوست قبل از ملحق شدن به آن: ۱. اعلامیه؛ ۲. امین
وتاریخی که از آن زمان ، اعلامیه موثر واقع می شود.

کشورهای اتحادیه که مشتاق به حمایت به شیوه موثر و همچنین در حد امکان یکنواخت از حقوق پدید آورندگان
آثار ادبی و هنری هستند،

با اذعان به اهمیت کارهای انجام شده در کنفرانس بازنگری استکهلم در سال ۱۹۶۷، به بازنگری در سند استکهلم
بدون این که مقررات مواد ۱ تا ۲۰ و ۲۲ تا ۲۶ این سند را تغییر دهند توافق کردند.

در نتیجه، نمایندگان تام الاختیار امضا کننده این سند، پس از ارائه مدارک کامل و صحیح دال بر نمایندگی خود،
به آن چه ذیلا می آید توافق کردند:

تشکیل اتحادیه

کشورهایی که مشمول این معاهده می شوند اتحادیه ای را برای حمایت از حقوق پدید آورندگان آثار ادبی و هنری تشکیل می دهند.

ماده ۲

[آثار مورد حمایت ۱. «آثار ادبی و هنری»؛ ۲. شرط تثبیت؛ ۳. آثار برگرفته (اشتقاقی)؛ ۴. متون رسمی؛ ۵. مجموعه آثار؛ ۶. تعهد به حمایت؛ ۷. آثار هنرهای کاربردی و طرحها و طرحهای صنعتی؛ ۸. اخبار روز]

(۱) اصطلاح «آثار ادبی و هنری» تمامی آفرینش های مربوط به گستره ادبی، علمی و هنری صرف نظر از روش یا شکل ابراز آنها را دربرمی گیرد مانند موارد زیر: کتاب ها، بروشورها و دیگر نوشته ها؛ کنفرانس ها، نطق های کوتاه، موعظه ها و دیگر آثاری که دارای ماهیت مشابه هستند؛ آثار نمایشی یا نمایشی-موسیقیایی، رقص ها، پانتومیم ها؛ تنظیم موسیقی با کلام یا بدون آن، آثار سینمایی و نیز آثاری که مشابه آثار سینمایی ابراز می شوند؛ آثار مربوط به طراحی، نقاشی، معماری، پیکره، گراور، لیتوگرافی؛ آثار عکاسی و آثاری که مشابه روش آثار عکاسی ابراز می شوند؛ آثار هنرهای کاربردی؛ تصاویر، نقشه های جغرافیایی؛ نقش ها؛ کروکی ها و آثار تجسمی مرتبط با جغرافی، توپوگرافی (موقعیت طبیعی)، معماری و علوم.

(۲) با وجود این، حق برای قانون گذاران کشورهای عضو اتحادیه محفوظ است که مقرر کنند، آثار ادبی و هنری یا فقط یک یا چند دسته از آن ها مادام که روی یک حامل مادی تثبیت نشده اند مورد حمایت قرار نگیرند.

(۳) ترجمه، اقتباس، تنظیم موسیقی و سایر انواع تبدیل های اثر ادبی و هنری، بدون آن که به حق پدید آورنده اثر اصلی خدشه ای وارد شود، همچون آثار اصیل تحت حمایت قرار می گیرند.

(۴) در اختیار قانون گذاران کشورهای عضو اتحادیه است که متون رسمی قانونی، اداری یا قضایی و نیز ترجمه رسمی این متون را مشمول حمایت قرار دهند.

(۵) مجموعه آثار ادبی یا هنری مانند دایره المعارف ها و جنگ ها که به لحاظ انتخاب یا ترتیب موضوعات، آفرینش فکری به شمار می آیند، بدون ایراد لطمه به حقوق پدید آورندگان هر یک از آثار تشکیل دهنده مجموعه، مورد حمایت قرار می گیرند.

(۶) آثار ذکر شده در بالا در تمامی کشورهای عضو اتحادیه مورد حمایت می باشند. این حمایت به نفع پدید آورندگان و قائم مقامان آنها اعمال می شود.

(۷) تعیین حوزه اعمال قوانین کشورها نسبت به آثار هنرهای کاربردی و طرحهای صنعتی و مدل ها و همچنین تعیین شرایط حمایت از این آثار، طرحها و مدل ها با رعایت مقررات بند ۴ ماده ۷ این کنوانسیون در صلاحیت

* این عناوین به مواد معاهده و پیوست آن برای راحتی خواننده افزوده شده اند. متون امضاء شده (به فرانسه و سایر زبان ها) فاقد عنوان هستند.

قانون گذاری های کشورهای عضو است. برای آثاری که فقط به عنوان طرح ها و مدل ها در کشور خاستگاه مورد حمایت هستند درخواست حمایت در یک کشور عضو دیگر اتحادیه به جز حمایت خاص که در آن کشور برای طرحها و مدل ها قائل هستند، ممکن نیست. با وجود این، اگر چنین حمایت خاص در آن کشور وجود نداشته باشد آثار مذکور به عنوان آثار هنری مورد حمایت قرار می گیرند.

۸) حمایت این معاهده شامل اخبار روز یا وقایع متنوع که واجد جنبه اطلاع رسانی مطبوعاتی صرف هستند، نمی شود.

ماده ۲ مکرر

[امکان محدود کردن حمایت از برخی آثار: ۱. برخی سخنرانی ها؛ ۲. برخی استفاده ها از کنفرانس ها و خطابه ها؛ ۳. حق گردآوری این آثار در یک مجموعه]

۱) در اختیار قانون گذاران کشورهای عضو اتحادیه است که بخشی از حمایت مقرر در ماده قبلی یا تمام آن را نسبت به سخنرانی های سیاسی و سخنرانی های ایراد شده در جریان رسیدگی های قضایی حذف کند.

۲) همچنین، در اختیار قانون گذاری های کشورهای عضو است شرایطی را معین کنند که براساس آن ها کنفرانس ها، خطا به ها و سایر آثار ماهیتاً مشابه که برای عموم ایراد شده اند، توسط مطبوعات تکثیر، یا از طریق رادیویی یا با وسایل با سیم برای عموم پخش شوند و موضوع اطلاع رسانی به عموم مقرر در بند ۱ ماده ۱۱ مکرر این معاهده قرار بگیرد، هنگامی که چنین استفاده ای با هدف اطلاع رسانی توجیه می شود.

۳) با وجود این، پدید آورنده از حق انحصاری گردآوری آثار خود - که در بند قبلی مورد اشاره قرار گرفت - در یک مجموعه برخوردار است.

ماده ۳

[معیار حمایت: ۱. ملیت پدید آورنده؛ محل انتشار اثر؛ ۲. محل سکونت پدید آورنده؛ ۳. آثار «منتشر شده»؛ ۴. آثار «همزمان منتشر شده»]

۱) موارد زیر تحت حمایت این معاهده قرار دارند:

الف) پدید آورندگان تبعه یکی از کشورهای عضو اتحادیه نسبت به آثار منتشر شده یا منتشر نشده آن ها؛

ب) پدید آورندگان غیر تبعه یکی از کشورهای عضو اتحادیه برای آثاری از آنها که نخستین بار در یکی از این کشورها منتشر می شوند یا به طور همزمان در یک کشور خارج از اتحادیه و یک کشور عضو اتحادیه منتشر می شوند.

۲) معاهده پدید آورندگانی را که تبعه کشورهای عضو اتحادیه نیستند اما در یکی از آن کشورها سکونت معمولی دارند همانند پدید آورندگان تبعه آن کشور ها تلقی می نماید.

۳) مقصود از «آثار منتشر شده» آثاری هستند که با رضایت پدید آورندگان آنها، صرف نظر از نوع نشر با این هدف منتشر می شوند که قرارداد نسخه ها در اختیار جامعه نیازهای منطقی آن را با توجه به طبیعت اثر بر طرف نماید. عرضه یک اثر نمایشی، نمایشی - موسیقایی یا سینمایی، اجرای یک اثر موسیقی، بازخوانی یک اثر ادبی در مقابل

عموم، ارسال یا پخش رادیویی آثار ادبی یا هنری به نمایش گذاردن یک اثر هنری و ساخت یک اثر معماری، انتشار محسوب نمی شود.

۴) هرائری که در دو یا چند کشور طی سی روز از تاریخ نخستین انتشار منتشر شود، در حکم اثر همزمان منتشر شده در چند کشور محسوب می شود.

ماده ۴

[معیار حمایت از آثار سینمایی، آثار معماری و برخی آثار هنرهای گرافیکی و تجسمی]

اشخاص زیر مشمول حمایت این معاهده می باشند، حتی اگر شرایط مقرر در ماده ۳ فراهم نباشد،

الف) پدید آورندگان آثار سینمایی که مرکز اصلی تولید کننده یا محل سکونت معمولی اش در یکی از کشورهای عضو اتحادیه است؛

ب) پدید آورندگان آثار معماری ای که در یکی از کشورهای عضو بنا شده است و یا آثار هنرهای گرافیکی و تجسمی که در ساختمان مستقر در یکی از کشورهای عضو اتحادیه به کار رفته است.

ماده ۵

[حقوق تضمین شده: (۱) خارج از کشور خاستگاه؛ (۲) در کشور خاستگاه؛ (۳) «کشور خاستگاه»]

(۱) پدید آورندگان از حمایت مقرر برای آثاری که مطابق معاهده مشمول حمایت می شوند، در کشور های اتحادیه غیر از کشور خاستگاه اثر، از حقوقی که قوانین مربوط در حال حاضر برای اتباع داخلی قائل اند یا بعداً می شوند، همچنین از حقوق خاص که این معاهده مقرر می دارد بهره مند می شوند.

(۲) برخورداری و اجرای این حقوق تابع هیچ تشریفات خاص نیست؛ این برخورداری کاملاً مستقل از حمایت قائل شده توسط کشور خاستگاه اثر است. در نتیجه، جدا از شرایط مقرر در معاهده، دامنه حمایت و نیز وسایل تضمین حفظ حقوق پدید آورنده منحصر مطابق قوانین کشوری که در آن درخواست حمایت شده، تعیین می شود.

(۳) حمایت در کشور خاستگاه توسط قوانین داخلی تعیین می شود با وجود این، هنگامی که پدید آورنده، تبعه کشور خاستگاه اثر تحت حمایت این معاهده نیست، از همان حقوقی که پدید آورندگان اتباع آن کشور دارا هستند، برخوردار خواهد بود.

(۴) کشورهای زیر کشور خاستگاه محسوب می شوند:

الف) برای آثاری که نخستین بار در یکی از کشورهای عضو اتحادیه منتشر می شود، کشور اخیر با وجود این، اگر آثار در چندین کشور عضو که دارای مدت حمایت متفاوت هستند، به طور همزمان منتشر شوند کشوری که مدت حمایت کمتری قائل است؛

ب) در صورتی که اثر به طور همزمان در یک کشور خارج از اتحادیه و یک کشور عضو اتحادیه منتشر شود، کشور اخیر؛

ج) در خصوص آثار منتشر نشده و آثاری که برای نخستین بار در یک کشور غیر عضو، منتشر می شوند، بدون انتشار همزمان اثر در یک کشور عضو، کشور عضو اتحادیه که پدید آورنده تبعه آن است. با وجود این،
۱) اگر مرکز اصلی یا محل سکونت معمولی تولید کننده اثر سینمایی در یکی از کشورهای عضو باشد، کشور خاستگاه کشور اخیر خواهد بود.

۲) اگر اثر معماری مطرح باشد که در یک کشور عضو بنا شده است، یا اثر هنرگرافیکی و تجسمی باشد که جزیی از ساختمان واقع در یک کشور عضو است، کشور اخیر کشور خاستگاه خواهد بود.

ماده ۶

[امکان اعمال محدودیت حمایت در خصوص برخی آثار اتباع برخی از کشورهای غیر عضو اتحادیه: ۱. در کشوری که اثر نخستین بار منتشر شده و در سایر کشورها؛ ۲. مواردی که عطف به ماسبق نمی شود؛ ۳. ابلاغ]

۱) در مواردی که کشور غیر عضو اتحادیه از آثار پدید آورندگان یک کشور عضو اتحادیه حمایت کافی به عمل نیاورد کشور اخیر می تواند حمایت آثار پدید آورندگانی را که در زمان نخستین انتشار آن آثار، تبعه آن کشور غیر عضو هستند و در یکی از کشورهای عضو اتحادیه سکونت عادی ندارند، محدود کند. اگر کشور محل نخستین انتشار از این اختیار استفاده کرد، سایر کشورهای عضو اتحادیه در مورد آثاری که بدین ترتیب مشمول رفتار خاص شده اند ملزم به اعطای حمایتی بیش از آن چه که کشور محل نخستین انتشار برای آن آثار قائل است، نیستند.

۲) هیچ یک از محدودیت های مقرر در بند پیشین به حقوق مکتسبه پدید آورنده یک اثر منتشر شده در یک کشور عضو اتحادیه پیش از به اجرا درآمدن این محدودیت، لطمه ای وارد نمی کند.

۳) کشورهای عضو که مطابق این ماده حمایت از حقوق پدید آورندگان آثار ادبی و هنری را محدود می کنند، آن را به صورت مکتوب به دبیر کل سازمان جهانی مالکیت فکری (که از این پس با عنوان « دبیر کل » مشخص می شود)، ابلاغ خواهند کرد که کدام کشورها و کدام حقوق از اتباع کشورهای مزبور مشمول و موضوع این محدودیت هستند. دبیر کل بلافاصله آن را به اطلاع سایر کشورهای عضو اتحادیه خواهد رساند.

ماده ۶ مکرر

[حق معنوی: ۱. حق حرمت نام و عنوان بر اثر، حق اعتراض نسبت به تغییر اثر و حق اعتراض نسبت به سایر انواع لطامات به اثر؛ ۲. پس از مرگ پدید آورنده؛ ۳. طرح دعاوی]

۱) مستقل از حقوق مالی پدید آورنده و حتی پس از انتقال این حقوق، پدید آورنده دارای حق ولایت نسبت به اثر است و می تواند به هرگونه تحریف، حذف یا هر نوع تغییر اثر یا هر نوع لطمه دیگر نسبت به آن که موجب خدشه دار شدن اعتبار یا شهرت او شود، اعتراض کند.

۲) حقوق مقرر برای پدید آورنده وفق بند ۱ یاد شده دست کم پس از مرگ تا انقضای حقوق مالی حفظ می شود و توسط اشخاص یا نهادهایی که به موجب قوانین ملی کشور محل تقاضای حمایت صلاحیت دارند،

اجرا می گردد با وجود این، کشورهایی که قوانین حاکم آنها در زمان تصویب یا الحاق به این معاهده فاقد مقررات حمایت پس از مرگ، مقرر در بند یک ماده یادشده، هستند می توانند مقرر کنند که برخی از این حقوق بعد از مرگ پدید آورنده باقی نمی ماند.

۳) طرح دعاوی برای حفظ حقوق مقرر در این ماده، توسط قوانین کشوری که در آن تقاضای حمایت شده، تعیین می شود.

ماده ۷

[مدت حمایت: ۱. به طور عام؛ ۲. در مورد آثار سینمایی؛ ۳. در مورد آثاری نام و با نام های مستعار؛ ۴. آثار عکاسی و هنرهای کاربردی ۵. تاریخ محاسبه مدت ۶. مدت بیشتر ۷. مدت کمتر ۸. قوانین حاکم «مقایسه مواعد»]

(۱) مدت حمایت مقرر در این معاهده شامل عمر پدید آورنده و پنجاه سال پس از مرگ وی می باشد.

(۲) با وجود این، در مورد آثار سینمایی، کشورهای عضو مختارند مدت حمایت را پنجاه سال از تاریخی که با موافقت پدید آورنده اثر در دسترس عموم قرار می گیرد، یا در فرض عدم انجام چنین کاری طی پنجاه سال از تاریخ تهیه اثر، مدت حمایت را مقرر دارند.

(۳) در مورد آثار بی نام و یا با نام مستعار، طول مدت حمایت مطابق این معاهده پنجاه سال پس از آن که اثر به صورت مجاز در اختیار عموم قرار گرفته، می باشد. با وجود این مدت حمایت از آثار با نام مستعار که در مورد مشخصات پدید آورنده آن هیچ تردیدی وجود ندارد همان مدت مقرر در بند (۱) خواهد بود. اگر پدید آورنده آثار بی نام یا بانام مستعار در طول مدت فوق هویت خود را آشکار نماید، مدت حمایت همان مدت مقرر در بند (۱) خواهد بود. کشور های عضو اتحادیه ملزم به حمایت از آثار بی نام یا بانام نیستند که ظن قوی راجع به مرگ پدید آورنده آن ها از پنجاه سال قبل وجود دارد.

(۴) کشورهای عضو اتحادیه مجازند که مدت حمایت از آثار عکاسی و هنرهای کاربردی را که به عنوان آثار هنری مورد حمایت قرار می گیرند، تعیین کنند با وجود این این مدت کمتر از بیست و پنج سال از تاریخ ایجاد اثر نخواهد بود.

(۵) مدت حمایت پس از مرگ پدید آورنده و مدت های مذکور در بند های (۲)، (۳) و (۴)، از تاریخ مرگ یا تاریخ واقعه مذکور در بند های یاد شده خواهد بود. در هر صورت مدت این مهلت ها از تاریخ اول ژانویه سال پس از مرگ یا واقعه مذکور محاسبه خواهد شد.

(۶) کشورهای عضو می توانند مدت حمایت بیشتر نسبت به مدت های مقرر در بند های قبلی به پدید آورندگان اعطا کنند.

(۷) آن دسته از کشورهای عضو اتحادیه که به سند اصلاحی رم این کنوانسیون متعهد شده اند و مطابق قوانین لازم الاجرای ملی خود در زمان امضای این سند مدت های حمایت کمتر از آن چه در بند های قبلی مقرر شده، اعطا می کنند، مختار به حفظ آن ها در زمان تصویب و یا الحاق به این سند هستند.

۸) در تمامی موارد، مدت حمایت مطابق قانون کشور محل تقاضای حمایت تعیین می شود، مگر این که قانون کشور اخیر به نحوی دیگر مقرر دارد. با وجود این، این مدت متجاوز از مدت مقرر در کشور خاستگاه اثر نخواهد بود.

ماده ۷ مکرر

[مدت حمایت از آثار مشترک]

مفاد ماده قبل همچنین در مواردی که حقوق پدیدآورنده به طور مشترک به پدید آورندگان همکار یک اثر تعلق دارد، قابل اعمال است، مشروط بر این که مهلت های پس از مرگ پدیدآورنده از تاریخ مرگ آخرین پدیدآورنده همکار بازمانده محاسبه شود.

ماده ۸

[حق ترجمه]

پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری تحت حمایت این معاهده در طول مدت حمایت از اثر اصلی از حق انحصاری ترجمه و اعطای اجازه ترجمه آثار خود برخوردارند.

ماده ۹

[حق تکثیر: ۱. به طور عام؛ ۲. موارد استثنا؛ ۳. ضبط صوتی و تصویری]

۱) پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری تحت حمایت این معاهده از حق انحصاری اعطای اجازه تکثیر آثار خود به هر شکل و نوع برخوردارند.

۲) برای قانون گذاری های کشورهای عضو اتحادیه اختیارات اعطای اجازه تکثیر این آثار در موارد خاص محفوظ است، مشروط بر این که چنین تکثیری به بهره برداری عادی اثر لطمه وارد نکرده و به منافع قانونی پدیدآورنده زیان غیر موجه وارد نسازد.

از نظر این معاهده هر نوع ضبط صوتی یا تصویری تکثیر تلقی می شود.

ماده ۱۰

[استفاده آزاد آثار در برخی موارد: ۱. نقل قول؛ ۲. استفاده آموزشی؛ ۳. قید منبع و نام پدیدآورنده]

۱) نقل از آثاری که قبلاً به طور مجاز در اختیار عموم قرار گرفته، مجاز است مشروط بر این که استفاده از نقل قول جنبه معقول داشته و با توجه به هدف مورد نظر قابل توجیه باشد. همچنین نقل قول از مقالات روزنامه ها و نشریات ادواری که به شکل بررسی های مطبوعاتی هستند، مجاز است.

۲) تعیین استفاده مجاز آموزشی تکثیر، پخش رادیویی، ضبط صوتی یا تصویری از آثار ادبی یا هنری در اختیار قانون گذاری های کشورهای عضو اتحادیه و توافق های خاص موجود بین آن ها یا توافق هایی که در آینده منعقد می کنند، می باشد، به شرط این که چنین استفاده ای معقول بوده و با توجه به هدف قابل توجیه باشد.

۳) نقل قول ها و استفاده های مذکور در بند پیشین باید با ذکر منبع و ذکر نام پدیدآورنده باشد، در صورتی که در منبع آمده باشد.

ماده ۱۰ مکرر

[سایر موارد استفاده آزادانه از آثار: ۱. برخی مقالات و برخی آثار پخش شده توسط وسایل ارتباطات جمعی؛ ۲. آثار سینمایی و دیداری مرتبط با مسائل جاری]

۱) قانون گذاری های کشور های عضو مختارند تکثیر مقالات راجع به مسائل روز اقتصادی، سیاسی یا مذهبی را که در روزنامه ها یا مجلات دوره ای منتشر شده اند یا آثار پخش شده رادیویی مشابه را توسط وسایل ارتباط جمعی یا پخش رادیویی یا پخش با وسایل ارتباطی با سیم، در مواردی که صراحتاً منع نشده است، تجویز کنند. با وجود این، همواره منبع باید به روشنی قید شود؛ ضمانت اجرای این تعهد توسط قانون کشور محل تقاضای حمایت تعیین می شود.

۲) در اختیار قانونگذاری کشور های عضو است شرایطی را وضع کنند که مطابق آن به مناسبت گزارش وقایع جاری، آثار ادبی یا هنری که در جریان رویداد دیده یا شنیده شده اند، با عکس یا فیلم یا با پخش رادیویی یا پخش با وسایل با سیم در حدی که هدف اطلاع رسانی آن را توجیه کند، تکثیر شوند و در دسترس عموم قرار گیرند.

ماده ۱۱

[برخی حقوق مربوط به آثار نمایشی و موسیقی: ۱. حق عرضه یا حق اجرای عمومی و حق پخش عمومی یک عرضه یا یک اجرا؛ ۲. حق ترجمه]

۱) پدیدآورندگان آثار نمایشی، نمایشی - موسیقایی و موسیقی از حق انحصاری اعطای اجازه در موارد ذیل برخوردارند:

یک) عرضه و اجرای عمومی آثار شان، از جمله عرضه و اجرای عمومی به هر وسیله و هر روش؛
دو) پخش عمومی عرضه و اجرای آثار خود به هر وسیله.

۲) پدیدآورندگان آثار نمایشی و نمایشی - موسیقایی طی مدت حمایت از اثر اصلی از همان حقوق در ارتباط با ترجمه آثار شان بهره مند می باشند.

ماده ۱۱ مکرر

[حق پخش رادیویی و حقوق مرتبط: ۱. پخش رادیویی و سایر انواع پخش با وسایل بی سیم، پخش عمومی اثر پخش شده رادیویی با وسایل با سیم، پخش اثر پخش شده رادیویی با بلندگو یا با سایر وسایل مشابه، ۲. مجوز الزامی، ۳. ضبط، ضبط موقت]

۱) پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری از حق انحصاری اعطای اجازه در موارد ذیل برخوردارند:

یک) پخش رادیویی یا اطلاع رسانی عمومی آثار با هر وسیله که موجب پخش بی سیم علائم ، اصوات یا تصاویر شود؛

دو) هر پخش عمومی اثر پخش شده رادیویی خواه با سیم یا بی سیم وقتی که این پخش را سازمانی غیر از سازمان نخستین انجام داده است؛

سه) پخش عمومی با بلندگو یا هر وسیله مشابه دیگر که ارسال کننده علائم، اصوات یا تصاویر اثر پخش شده رادیویی باشد.

۲) تعیین شرایط اجرای حقوق مقرر در بند ۱ فوق با قوانین کشورهای عضو می باشد، اما این شرایط صرفاً در کشور واضح آنها اجرا خواهد شد. این شرایط نمی تواند به هیچ وجه به حق معنوی پدیدآورنده و به حق دریافت غرامت منصفانه پدیدآورنده که با توافق و یا در غیر این صورت توسط مقام صالح تعیین می شود، لطمه ای وارد سازد.

۳) اجازه اعطایی مطابق بند ۱ این ماده شامل اجازه ضبط با وسایل تثبیت اصوات یا تصاویر اثر پخش شده رادیویی نمی شود، مگر در صورت شرط خلاف . با وجود این نظام ضبط موقت توسط سازمان رادیویی با دستگاه های خود جهت برنامه های خود در اختیار قوانین کشورهای عضو است . با این قوانین می توان نگهداری ضبط ها را به لحاظ ویژگی استثنائی اسنادی آن ها در آرشیورسمی تجویز کرد.

ماده ۱۱ سوم

[برخی حقوق مربوط به آثار ادبی: ۱. حق بازخوانی عمومی و حق پخش عمومی بازخوانی؛ ۲. حقوق مربوط به ترجمه]

۱) پدیدآورندگان آثار ادبی از حق انحصاری اعطای اجازه موارد ذیل برخوردارند:

یک) بازخوانی عمومی آثارشان ، از جمله بازخوانی عمومی به هر روش و وسیله؛

دو) پخش عمومی بازخوانی آثارشان به هر وسیله.

۲) پدیدآورندگان آثار ادبی طی مدت برخوردارگی از حقوق اثر اصلی درمورد ترجمه آثارشان از حقوق مشابه برخوردارند.

ماده ۱۲

[حق اقتباس، تنظیم و سایر تبدیل ها]

پدیدآورندگان آثار ادبی یا هنری از حق انحصاری اعطای اجازه اقتباس ، تنظیم و سایر تبدیل های آثارشان برخوردار می باشند.

ماده ۱۳

[مکان محدود کردن حق ضبط آثار موسیقی و کلام های همراه آن: ۱. مجوزهای الزامی؛ ۲. موازین انتقالی؛ ۳. توقیف

نسخه های وارداتی که بدون اجازه پدیدآورنده ساخته شده اند]

۱) هر کشور عضو می تواند، در آن چه به او مربوط می شود، محدودیت ها و شرایط راجع به حقوق انحصاری پدیدآورنده اثر موسیقی و پدیدآورنده کلام که پیش از این شخص اخیر ضبط آن را با اثر موسیقی اجازه داده، تعیین کند و ضبط صوتی چنین اثر موسیقی، و در صورت مقتضی با کلام آن را تجویز کند. اما محدودیت ها و شرایطی با این ماهیت در کشورهای واضع فقط دارای اثر کاملاً محدود است و به هیچ وجه به حقوق پدیدآورنده در گرفتن غرامت منصفانه که با توافق و درغیراین صورت توسط مقام صالح تعیین می شود، لطمه ای وارد نمی کند.

۲) ضبط آثار موسیقی که در یک کشور عضو وفق بند ۳ ماده ۱۳ اصلاحی رم مصوب ۲ ژوئن ۱۹۲۸ و اصلاحی بروکسل مصوب ۲۶ ژوئن ۱۹۴۸ صورت گرفته را می توان طی دو سال از تاریخ الحاق این کشورها به سند فوق بدون رضایت پدیدآورنده اثر موسیقی در کشور مزبور تکثیر کرد.

۳) واردات و ضبط های صورت گرفته وفق بندهای ۱ و ۲ این ماده بدون اجازه طرف های ذی نفع در کشوری دیگر که در آن مجاز نیست، قابل توقیف است.

ماده ۱۴

(حقوق سینمایی و حقوق مرتبط: ۱. اقتباس و تکثیر سینمایی، به جریان انداختن، عرضه و اجرای عمومی و پخش عمومی آثار اقتباسی یا تکثیری با وسایل باسیم؛ ۲. اقتباس تولیدات سینمایی؛ ۳. نبود مجوز الزامی) پدیدآورندگان آثار ادبی یا هنر دارای حق انحصاری در موارد ذیل هستند: یک) اقتباس و تکثیر سینمایی آثار و به جریان انداختن آثار اقتباسی یا تکثیری؛ دو) عرضه و اجرای عمومی و پخش عمومی آثار اقتباسی یا تکثیری با وسایل باسیم. اقتباسی به هر شکل هنری از تولیدات سینمایی که مبتنی بر آثار ادبی یا هنری است، بدون ایراد لطمه به حقوق پدیدآورندگان آن ها منوط به اجازه پدیدآورندگان آثار اصلی است. مقررات بند ۱ ماده ۱۳ در این باره مجری نیستند.

ماده ۱۴ مکرر

[مقررات خاص مربوط به آثار سینمایی: ۱. الحاق به آثار «اصلی»، ۲. دارنده حقوق پدیدآورنده؛ محدودیت در برخی حقوق برخی پدیدآورندگان مشارکت کننده؛ ۳. برخی دیگر از پدیدآورندگان مشارکت کننده] ۱) اثر سینمایی بدون لطمه زدن به حقوق پدیدآورنده هر اثر اقتباسی یا تکثیری، به عنوان یک اثر اصلی مورد حمایت است دارنده حقوق پدیدآورنده در اثر سینمایی از حقوق مشابه پدیدآورنده یک اثر اصلی، از جمله حقوق مقرر در ماده قبل برخوردار است.

(۲)

الف) تعیین دارندگان حقوق پدید آورنده در اثر سینمایی در صلاحیت قانون کشور محل درخواست حمایت است.

ب) با وجود این، در آن دسته از کشورهای عضو که حسب قانون برخی پدید آورندگان مشارکت کننده در تهیه اثر سینمایی نیز در زمره ی دارندگان حقوق به شمار می روند، چنان چه آنها متعهد به چنین مشارکتی شده باشند، نمی توانند مانع تکثیر، به جریان انداختن، عرضه و اجرای عمومی، پخش عمومی با وسیله با سیم، پخش رادیویی، به اطلاع عموم رسانیدن، زیرنویسی و دوبلاژ متون اثر سینمایی شوند، مگر در صورت شرط خلاف یا استثناء.

ج) تعیین شکل تعهد مقرر فوق، در اجرای بندب پیشین، اعم از این که قرارداد نوشته باشد یا خیر و یا این که یک سند نوشته مشابه باشد در صلاحیت قانون کشور عضو است که مقرر اصلی یا محل سکونت عادی تولید کننده اثر سینمایی در آن واقع است با وجود این، کشور عضو محل درخواست حمایت، مختار به تعیین این است که تعهد باید به صورت قرارداد نوشته یا یک سند نوشته مشابه باشد کشورهایی که از این اختیار استفاده می کنند باید آن را به دبیرکل با اخطار کتبی ابلاغ کنند، که آن هم توسط دبیرکل به اطلاع سایر کشورهای عضو خواهد رسید.

د) « شرط خلاف یا استثناء» به مفهوم هر شرط محدود کننده است که می تواند همراه چنین تعهدی باشد (۳) مقررات بخش ب بند ۲ فوق درباره پدید آورندگان سناریوها، دیالوگ ها و آثار موسیقی تولید شده برای اثر سینمایی و کارگردان اصلی اثر سینمایی قابل اعمال نیست، مگر این که قانون ملی به نحو دیگری مقرر دارد با وجود این کشورهای عضو که قانون آنها فاقد مقرراتی برای اعمال بخش ب بند ۲ یاد شده بر کارگردان اصلی است باید آن را با اخطار کتبی به دبیرکل اعلام کنند، که او هم بلافاصله آن را به اطلاع سایر کشورهای عضو خواهد رساند.

ماده ۱۴ سوم

[« حق تعقیب» در آثار هنری و نسخه های خطی: ۱- حق ذی نفع شدن در عملیات باز فروش؛ ۲ قانون حاکم؛ ۳- آیین دادرسی]

(۱) پدید آورنده یا پس از مرگ او اشخاص یا نهادهایی که به موجب قوانین ملی مجاز می باشند، در ارتباط با آثار هنری اصیل و نسخه های خطی اصیل نویسندگان و مصنفان موسیقی، از حقی غیر قابل انتقال برخوردارند که عبارت است از سهمی شدن آنها در حاصل فروش اثری که پس از نخستین واگذاری توسط پدید آورنده صورت می گیرد.

(۲) حمایت مقرر در بند فوق فقط در آن دسته از کشورهای عضو اتحادیه قابل درخواست است که قانون ملی پدید آورنده آن را تجویز کند و تا حدی که قانون کشور محل درخواست آن را مجاز می دارد.

(۳) شرایط و نرخ مبلغ دریافتی را قانون ملی هر کشور تعیین می کند.

ماده ۱۵

[حق استناد به حقوق مورد حمایت : ۱-وقتی که نام پدید آورنده قید شده یا وقتی که نام مستعار هیچ تردیدی در خصوص هویت پدید آورنده باقی نمی گذارد؛ ۲- برای آثار سینمایی؛ ۳- برای آثار بی نام و با نام مستعار؛ ۴- برای برخی آثار منتشر نشده پدید آورنده ناشناس]

(۱) برای این که پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری تحت حمایت این معاهده مشمول عنوان قرار گرفته و در نتیجه در دادگاه های کشورهای عضو مجاز به پیگرد ناقضان حقوق باشند؛ قید نام به نحو معمول روی اثر کفایت می کند مگر در صورت اثبات خلاف. اجرای این بند حتی اگر نام مستعار باشد همین که نام مستعار تردیدی در مورد هویت پدید آورنده باقی نمی گذارد، مجری است.

(۲) شخص حقیقی یا حقوقی که نام او روی اثر سینمایی به نحو متداول قید شده تولیدکننده اثر فرض می شود، مگر خلاف آن اثبات شود.

(۳) برای آثاری نام و با نام مستعار غیر از موارد مذکور در بند ۱، ناشری که نام او روی اثر قید شده بدون نیاز به دلیلی دیگر نماینده پدید آورنده تلقی می شود ناشر با این عنوان مجاز به حفظ و استناد به حقوق پدید آورنده است. در مواردی که پدیدآورنده هویت خود رافاش و تعلق اثر به خود را ثابت می کند مقررات این بند غیر قابل اجرا می شوند.

(۴) الف) برای آثار منتشر نشده که هویت پدیدآورنده آنها ناشناخته است، اما شواهدی وجود دارد مبنی بر این که پدید آورنده تبعه یک کشور عضو است، اختیار تعیین مقام صالح به عنوان نماینده پدید آورنده جهت حفظ و استناد به حقوق او در کشورهای عضو صلاحیت قانون آن کشور است
ب) کشورهای عضو که مطابق این مقرر مبادرت به تعیین چنین اشخاصی می کنند، آن را طی اعلامیه ای به صورت مکتوب که حاوی اطلاعات مربوط به مقام تعیین شده است به دبیر کل اعلام خواهند کرد دبیر کل بلافاصله چنین اعلامیه ای را به اطلاع سایر کشورهای عضو خواهد رساند.

ماده ۱۶

[آثار تقلبی : ۱- توقیف؛ ۲- توقیف واردات؛ ۳- قانون حاکم]

(۱) هر اثر تقلبی در کشورهای عضو که اثر اصلی در آن ها مشمول حمایت قانونی است، قابل توقیف است.
(۲) مقررات بند پیشین همچنین در مورد نسخه های تکثیری وارداتی از کشوری که در آن، اثر مشمول حمایت نیست یا مدت حمایت از آن تمام شده، مجری است.
(۳) توقیف وفق قانون هر کشور صورت می گیرد.

ماده ۱۷

[امکان نظارت بر چرخه بازار عرضه و به معرض نمایش گذاشتن آثار]

مقررات این معاهده به هیچ صورت به حقوق حکومت های کشورهای عضو در به کارگیری تدابیر قانونی یا انتظامی در تجویز نظارت یا جلوگیری از گردش، عرضه و به معرض نمایش گذاشتن هراتریا تولید که وفق تدابیر اتخاذ شده، مقام ذی صلاح دارای حق اجرای آن است، خدشه ای وارد نمی کند.

ماده ۱۸

[آثاری که در زمان لازم الاجرا شدن معاهده وجود دارند: ۱- آثاری قابل حمایت هستند که مدت حمایت آن ها در کشور خاستگاه تمام نشده است؛ ۲- آثاری غیر قابل حمایت هستند که مدت حمایت از آنها در کشور محل تقاضا تمام شده است؛ ۳- اجرای اصول مزبور؛ ۳ موارد خاص]

(۱) این معاهده درباره آثاری اعمال می شود که در زمان لازم الاجرا شدن، در کشور خاستگاه خود بر اثر انقضای مدت حمایت در قلمرو مالکیت عمومی قرار نگرفته باشند.

(۲) با وجود، این چنان چه اثر بر اثر انقضای مدت حمایتی که قبلاً مقرر شده، در قلمرو مالکیت عمومی کشور محل تقاضای حمایت قرار گرفته باشد، مجدداً قابل حمایت نیست.

(۳) اجرای این اصل وفق مقررات موجود در معاهدات خاص منعقد یا معاهداتی که در آینده بدین منظور بین کشورهای عضو منعقد می شود، صورت خواهد گرفت. در نبود مقررات مشابه، هریک از کشورهای ذیربط در آن چه به آن ها مربوط می شود، شرایط راجع به این اجرا را تعیین خواهند کرد.

(۴) مقررات پیشین همچنین، در صورت عضویت جدید به معاهده و در موردی که حمایت با اعمال ماده ۷ یا با صرف نظر کردن از حق شرط گسترش می یابد، اعمال می شود.

ماده ۱۹

[حمایت گسترده تراز آن چه معاهده مقرر کرده است]

مقررات این معاهده مانع از تقاضای اعمال مقرراتی فراتر که توسط قوانین کشور عضو مقرر می شوند، نیست.

ماده ۲۰

[توافق های خاص بین کشورهای عضو]

حکومت های کشورهای عضو حق انجام توافق های خاص که موجب حقوقی گسترده تر از آنچه معاهده برای پدید آورندگان مقرر داشته، یا وضع شرایطی که برخلاف این معاهده نباشد، را برای خود محفوظ می دارند. مقررات توافق های موجود که موافق این شرایط می باشند، قابل اجرا هستند.

ماده ۲۱

[مقررات خاص مربوط به کشورهای در حال توسعه: ۱- ارجاع به پیوست؛ ۲- پیوست جزئی از سند است]

(۱) مقررات خاص مربوط به کشورهای در حال توسعه در پیوست است.

(۲) به استثنای مقررات بخش ب بند ۱ ماده ۲۸، پیوست بخش جداناپذیر سند معاهده است.

ماده ۲۲

[مجمع: ۱- اساسنامه و ترکیب؛ ۲- وظایف؛ ۳- حدنصاب، رای، ناظران؛ ۴- دعوت؛ ۵- قواعد داخلی]

(الف) اتحادیه دارای یک مجمع متشکل از کشورهای عضو مشمول مواد ۲۲ تا ۲۶ است.

(ب) حکومت هر کشور توسط یک نماینده که می تواند به عنوان قائم مقام، مشاور و کارشناس باشد، معرفی می شود.

(ج) هزینه های هر نماینده به عهده حکومت منصوب کننده است.

(۲)

(الف) مجمع :

(یک) بررسی تمامی مسائل مربوط به اداره و توسعه اتحادیه و اجرای این معاهده را عهده دار است؛

(دو) ارائه دستور کار مربوط به آماده سازی کنفرانس بازنگری به دفتر بین المللی مالکیت فکری (که از این پس "

دفتر بین المللی " نامیده می شود) پیش بینی شده در معاهده تاسیس سازمان جهانی مالکیت فکری (که از این

پس " سازمان " نامیده می شود) با رعایت دقیق ملاحظات کشورهای عضو که متعهد به مواد ۲۲ تا ۲۶

نیستند؛

(سه) بررسی و تایید گزارش ها و فعالیت های دبیرکل سازمان و ارائه دستور کار لازم راجع به امور صلاحیتی

اتحادیه؛

چهار) انتخاب اعضای کمیته اجرایی مجمع؛

پنج) بررسی و تایید گزارش ها و فعالیت های کمیته اجرایی و ارائه دستور کارها به آن ؛

شش) توقف برنامه، تصویب بودجه دوساله اتحادیه و تصویب تسویه حساب های آن ؛

هفت) تصویب مقررات مالی اتحادیه ؛

هشت) ایجاد کمیته های کارشناسی و گروه های کاری مناسب در جهت تحقق اهداف اتحادیه؛

نه) تصمیم گیری درباره کشورهای غیر عضو اتحادیه و تعیین سازمان های میان کشوری و بین المللی غیردولتی

که مجاز به شرکت در گردهمایی ها به عنوان ناظر هستند؛

ده) تصویب تغییرات مواد ۲۲ تا ۲۶ ؛

یازده) تصمیم گیری درباره هر اقدام مناسب به منظور نیل به اهداف اتحادیه؛

دوازده) انجام هر کار دیگری که این معاهده ایجاب می کند؛

سیزده) اجرای حقوقی که معاهده تاسیس سازمان به عهده مجمع گذارده ، به شرط پذیرش آن.

(ب) در خصوص مسایلی که مربوط می شود به سایر اتحادیه های تحت اداره سازمان، مجمع با توجه به اظهار نظر

کمیته هماهنگ سازی سازمان تصمیم گیری می کند.

(۳)

(الف) هر یک از کشورهای عضو مجمع دارای یک رای هستند.

حدنصاب مجمع نصف اعضای مجمع است.

ج) با وجود مقررات بند ب، چنان چه در یک نشست تعداد کشورهای حاضر کمتر از نصف ولی معادل یا بیش از یک سوم اعضای مجمع باشد، این کشورها مجاز به تصمیم گیری هستند. با وجود این، تصمیمات مجمع به جز تصمیماتی که مربوط به شیوه تصمیم گیری می شود، قابل اجرا نخواهند بود، مگر این که شرایط ذیل حاصل باشد. دفتر بین المللی ضمن مطلع ساختن کشورهای غایب عضو مجمع از تصمیمات مزبور، از آنها خواهد خواست تا رای یا امتناع خود را در مهلت سه ماه از تاریخ اعلامیه مذکور به صورت مکتوب اعلام دارند. چنان چه در انقضای این مهلت تعداد کشورهایی که بدین ترتیب رای یا امتناع خود را اعلام داشته اند، دست کم معادل تعداد کشورهایی باشد که جهت حد نصاب نشست مورد نیاز است، به شرط این که اکثریت لازم نیز حاصل باشد، تصمیمات مذکور لازم الاجرا می شوند.

د) تصمیمات در مجمع، با رعایت مقرربند ۲ ماده ۲۶، با اکثریت دوسوم آراء داده شده، گرفته می شود.

ه) امتناع، رای محسوب نمی شود.

و) یک نماینده فقط می تواند یک کشور را نمایندگی کند و فقط به نام همان کشور رای دهد.

ز) کشورهای غیر عضو مجمع به عنوان ناظر مجاز به شرکت در گردهمایی ها هستند.

(۴)

الف) نشست عادی مجمع هر دو سال یک بار به دعوت دبیرکل جز در موارد استثنایی؛ در زمان مشابه و در محل مجمع عمومی سازمان برگزار می شود

ب) نشست فوق العاده مجمع به درخواست کمیته اجرایی یا به تقاضای یک چهارم کشورهای عضو مجمع از دبیرکل برگزار می شود.

۵) تعیین مقررات داخلی مجمع به عهده خود مجمع است.

ماده ۲۳

[کمیته اجرایی: ۱. اساسنامه؛ ۲. ترکیب؛ ۳. تعداد اعضا؛ ۴. توزیع جغرافیایی، ترتیب های ویژه؛ ۵. مدت ماموریت، محدودیت های انتخاب مجدد، نحوه انتخاب؛ ۶. وظایف؛ ۷. دعوت؛ ۸. حد نصاب، رای؛ ۹. ناظرین؛ ۱۰. مقررات داخلی]

۱) مجمع دارای یک کمیته اجرایی است.

(۲)

الف) کمیته اجرایی مرکب از کشورهایی است که توسط مجمع از بین اعضا انتخاب می شوند. به علاوه، کشوری که مقر سازمان در آن قرار دارد به شرط رعایت مقررات بخش ب بند ۷ ماده ۲۵، دارای یک عضویت می باشد.

ب) نمایندگی دولت هر کشور عضو کمیته اجرایی توسط یک نماینده صورت می‌گیرد. این نماینده می‌تواند به عنوان قائم مقام، مشاور و کارشناس شرکت کند.

ج) هزینه‌های هر نمایندگی به عهده کشور منصوب‌کننده نمایندگی است.

۳) تعداد کشورهای عضو کمیته اجرایی معادل یک چهارم تعداد کشورهای عضو مجمع می‌باشد. در محاسبه تعداد نمایندگی‌ها باقیمانده یک چهارم لحاظ نمی‌شود.

۴) در انتخاب اعضای کمیته اجرایی، باید تقسیمات جغرافیایی متوازن و ضرورت برقراری ارتباط بین کشورهای عضو توافق‌های خاص و اتحادیه که حضور در بین اعضای کمیته اجرایی را ایجاد می‌کند، مدنظر مجمع قرار می‌گیرد.

(۵)

الف) مأموریت اعضای کمیته اجرایی از پایان نشست مجمعی که در آن، اعضاء انتخاب شده‌اند تا پایان نشست عادی بعدی مجمع ادامه خواهد داشت.

ب) اعضای کمیته اجرایی به تعداد حد اکثر دو سوم کل اعضاء قابل انتخاب مجدد است.

ج) تعیین شرایط انتخاب و انتخاب مجدد اعضای کمیته اجرایی به عهده مجمع می‌باشد.

(۶)

الف) کمیته اجرایی:

یک) دستور کار روزانه مجمع را تهیه می‌نماید؛

دو) پیشنهادهای مربوط به طرح برنامه و بودجه دو ساله اتحادیه را که توسط دبیر کل تهیه شده است به مجمع ارائه می‌دهد؛

سه) [حذف شده]؛

چهار) گزارش‌های دوره‌ای دبیر کل و گزارش‌های سالانه بررسی حساب‌ها را به همراه تفاسیر لازم به مجمع ارائه می‌دهد؛

پنج) تمامی موازین لازم را به منظور اجرای برنامه مجمع توسط دبیر کل، وفق تصمیمات مجمع و با در نظر گرفتن اوضاع جدید در فاصله دو نشست عادی مجمع، اتخاذ می‌کند؛

شش) سایر کار وظایفی را که در چارچوب این معاهده برای او تعیین شده، انجام می‌دهد.

ب) در مورد سایر مسایلی که به دیگر اتحادیه‌های زیر نظر سازمان مربوط می‌شود، کمیته اجرایی با توجه به نظر کمیته هماهنگ‌سازی سازمان، تصمیم‌گیری می‌کند.

الف) نشست عادی کمیته اجرایی سالیانه بوده و با دعوت دبیر کل در حد کافی در همان فاصله زمانی و در محل تشکیل کمیته هماهنگ سازی سازمان برگزار می شود.

ب) نشست فوق العاده کمیته با دعوت دبیر کل و یا به ابتکار او یا براساس تقاضای رئیس کمیته یا تقاضای یک چهارم اعضاء تشکیل می شود.

(۸)

الف) هر کشور عضو کمیته اجرایی دارای یک رای است.

ب) نصف کشورهای عضو کمیته اجرایی حد نصاب آن است.

ج) تصمیمات با اکثریت ساده آراء داده شده گرفته می شود.

د) رأی ممتنع رای محسوب نمی شود.

ه) یک نماینده فقط می تواند یک کشور را نمایندگی کند و صرفاً به نام همان کشور می تواند رای دهد.

۹) کشورهای عضو اتحادیه که عضو کمیته اجرایی نیستند، می توانند به عنوان ناظر در جلسات کمیته شرکت کنند.

۱۰) کمیته اجرایی، مقررات داخلی خود را وضع می کند.

ماده ۲۴

ادفتر بین المللی: ۱. وظایف کلی، دبیر کل؛ ۲. اطلاعات کلی؛ ۳. دوره ای؛ ۴. اطلاعات ارائه شده به کشورها؛ ۵. پژوهش و خدمات؛ ۶. شرکت در جلسات؛ ۷. کنفرانس با زنگری؛ ۸. سایر وظایف؛

(۱)

الف) وظایف اداری اتحادیه را دفتر بین المللی، جایگزین دفتر اتحادیه شده که در پی ادغام با دفتر اتحادیه توسط معاهده بین المللی حمایت از مالکیت صنعتی ایجاد شده اجرایی می شود.

ب) دفتر بین المللی به ویژه وظایف دبیرخانه نهادهای متعدد اتحادیه را انجام می دهد.

ج) دبیر کل سازمان، بالاترین مقام اداری اتحادیه و نماینده آن است.

۲) جمع آوری و انتشار اطلاعات مربوط به حمایت از حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری به عهده دفتر بین المللی است. هر یک از کشورهای عضو متن هر قانون جدید و تمامی متون رسمی مربوط به حمایت از حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری را در اسرع وقت به دفتر بین المللی خواهند فرستاد.

۳) دفتر بین المللی یک مجله دوره‌ای ماهانه منتشر می‌کند.

۴) دفتر بین المللی به درخواست هر کشور عضو، اطلاعات راجع به مسائل مربوط به حمایت از حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری را به آن کشور ارائه می‌دهد.

۵) دفتر بین المللی به پژوهش و ارائه خدمات برای تسهیل حمایت از حق پدیدآورنده اقدام می‌کند.

۶) دبیر کل و هریک از کارمندان را که او منصوب کرده است، بدون حق رای در همه جلسات مجمع، کمیته اجرایی و سایر کمیته‌های کارشناسی یا گروه کاری شرکت می‌کنند. دبیر کل یا یکی از کارمندان منتخب او عهده‌دار وظیفه دبیرخانه‌ای این نهادها می‌باشد.

(۷)

الف) دفتر بین المللی برپایه دستور کار مجمع و با همکاری کمیته اجرایی، کنفرانس بازنگری مقررات معاهده به غیر از مواد ۲۲ تا ۲۶ را تدارک می‌بیند.

ب) کمیته اجرایی در تدارک کنفرانس بازنگری مجاز به مشورت‌خواهی از سازمان‌های میان کشوری و بین المللی غیر دولتی است.

ج) دبیر کل و اشخاص منتخب او، بدون داشتن حق رای، در مذاکرات این کنفرانس‌ها شرکت می‌کنند.

۸) دفتر بین المللی مجری سایر وظایفی است که برای او تعیین شده است.

ماده ۲۵

أمور مالی: ۱. بودجه؛ ۲. هماهنگی با سایر اتحادیه‌ها؛ ۳. منابع؛ ۴. مشارکت‌ها؛ امکان تجدید بودجه؛ ۵. مالیات و بدهی‌ها؛ ۶. سرمایه در گردش؛ ۷. پیش پرداخت به کشور میزبان؛ ۸. بررسی حساب‌ها؛

(۱)

الف) اتحادیه دارای بودجه است.

ب) بودجه اتحادیه درآمدها و هزینه‌های خود اتحادیه را شامل می‌شود، همچنین مشارکت در هزینه‌های مشترک اتحادیه‌ها و نیز در صورت لزوم قرار دادن مبلغی در اختیار بودجه کنفرانس سازمان.

ج) هزینه‌هایی که منحصر به اتحادیه اختصاص نیافته بلکه به یک یا چند اتحادیه‌دیگر زیر نظر اداره و سازمان اختصاص یافته، به عنوان هزینه‌های مشترک اتحادیه تلقی می‌شود. سهم اتحادیه در این نوع هزینه‌های مشترک متناسب با نفعی است که این هزینه‌ها برای اتحادیه دارند.

۲) بودجه اتحادیه با توجه به لزوم حفظ هماهنگی با بودجه‌های سایر اتحادیه‌های زیر نظر اداره سازمان تعیین می‌شود.

۳) بودجه اتحادیه با منابع ذیل تامین می‌شود:

یک) حق عضویت مشارکت کشورهای عضو اتحادیه؛

دو) مالیات و عوارض خدماتی که دفتر بین المللی به نام اتحادیه ارائه کرده است؛

سه) حاصل فروش انتشارات دفتر بین المللی مربوط به اتحادیه و حقوق مربوط به این انتشارات؛

چهار) هبه، میراث و اعانات؛

پنج) اجاره بها، سود و سایر درآمدها.

۴)

الف) برای تعیین حق عضویت هر کشور عضو در بودجه، هر کشور در ردیف یک طبقه قرار می‌گیرد و سهم سالیانه خود را براساس تعداد واحد تعیین شده زیر پرداخت می‌نماید:

طبقه یک..... ۲۵

طبقه دو..... ۲۰

طبقه سه..... ۱۵

طبقه چهار..... ۱۰

طبقه پنج..... ۵

طبقه شش..... ۳

طبقه هفت..... ۱

ب) هر کشور در زمان تودیع سند تصویب یا عضویت خود طبقه‌ای را که مایل به قرار گرفتن در آن است، مشخص می‌کند، مگر این که قبلاً آن را مشخص کرده باشد. این کشورها می‌توانند طبقه خود را تغییر دهد و چنانچه کشوری طبقه‌ای پایین‌تر را انتخاب کرد، باید آن را در زمان یکی از نشست‌های عادی مجمع به اطلاع آن برساند. اثر چنین تغییری از ابتدای سال عرفی پس از نشست مزبور می‌باشد.

ج) مشارکت سالیانه هر کشور شامل مبلغی است که نسبت آن به کل مبلغ مشارکت تمامی کشورها در بودجه سالیانه مجمع برابر است با نسبت بین تعداد واحدهای طبقه‌ای که در آن قرار دارد به تعداد کل واحدهای مجموعه کشورها.

د) مبالغ مشارکتی در اول ژانویه هر سال باید پرداخت گردد.

ه) کشوری که در پرداخت حق مشارکت خود تاخیر می‌کند، چنانچه مبلغ معوقه معادل یا بیشتر از کل مبلغ دو سال گذشته باشد، نمی‌تواند حق رای خود را در هیچ نهادی از اتحادیه که عضو آن است، اعمال کند. با وجود این، اگر به نظر آن نهاد چنین کشوری تاخیرش ناشی از شرایط استثنایی و غیر قابل احتراز بوده است مجاز به حفظ اجرای حق رای خود در بطن این نهاد می‌باشد.

و) در موردی که بودجه پیش از شروع اجرای جدید تصویب نمی‌شود، بودجه سال قبل مطابق شرایط مقرر توسط قواعد مالی تجدید می‌گردد.

۵) مبلغ مالیات و عوارض خدماتی را که دفتر بین‌المللی به نام اتحادیه ارائه کرده دبیر کل تعیین می‌کند و او گزارش این مبالغ را به مجمع و کمیته اجرایی می‌دهد.

(۶)

الف) اتحادیه دارای سرمایه در گردش است که هر یک از کشورهای عضو آن را پرداخت می‌کنند. چنانچه سرمایه در گردش کفایت نکند، مجمع تصمیم بر افزایش آن می‌گیرد.

ب) مبلغ واریزی اولیه هر کشور برای سرمایه فوق یا میزان مشارکت هر کشور در افزایش آن به نسبت مشارکت آن کشور برای سالی است که طی آن سرمایه تشکیل یا بر افزایش آن تصمیم گرفته شده است.

ج) نسبت و شرایط پرداخت به تصمیم مجمع و براساس پیشنهاد دبیر کل و پس از اظهار نظر کمیته هماهنگ‌سازی سازمان صورت می‌گیرد.

(۷)

الف) توافقنامه استقرار با کشوری که مقرر سازمان در سرزمین آن قرار دارد، مقرر می‌دارد که چنانچه سرمایه در گردش ناکافی باشد، کشور مزبور آن را پیش پرداخت می‌کند. مبلغ پیش‌پرداخت و شرایطی که طبق آن پیش‌پرداخت انجام می‌شود در هر مورد با توافق جداگانه بین سازمان و کشور مربوط معین خواهد شد. تا زمانی که کشور مزبور پیش‌پرداخت را تقبل می‌کند، راسا دارای یک کرسی در کمیته اجرایی است.

ب) کشور مزبور در ذیل بند الف و سازمان، هر یک دارای حق انصراف با اخطار کتبی نسبت به تعهد پیش‌پرداخت هستند. اثر انصراف سه سال پس از پایان سالی است که در آن اخطار صورت گرفته است.

۸) بررسی حسابها مطابق شرایط مقرر در آیین‌نامه مالی را یک یا چند کشور عضو یا ماموران حسابرسی خارجی منتخب مجمع با رضایت خود آن‌ها انجام می‌دهند.

ماده ۲۶

[اصلاحات: ۱. مقرراتی که مجمع می‌تواند اصلاح کند؛ پیشنهادها؛ ۲. تصویب؛ ۳. لازم الاجرا شدن]

۱) اصلاح مواد ۲۴، ۲۳، ۲۲ و ۲۵ و این ماده به پیشنهاد هریک از کشورهای عضو مجمع، کمیته اجرایی یا دبیر کل می‌تواند صورت گیرد. دبیر کل این پیشنهادها را دست کم شش ماه پیش از آن که مورد بررسی مجمع قرار گیرند به اطلاع کشورهای عضو مجمع خواهد رساند.

۲) هر تغییری در مواد مذکور در بند ۱ به تصویب مجمع می‌رسد. تصویب به سه چهارم آراء داده شده نیاز دارد. باوجوداین، هر نوع اصلاح ماده ۲۲ و این بند مستلزم چهار پنجم آراء داده شده است.

۳) هر نوع اصلاح مواد مذکور در بند ۱ یک ماه پس از دریافت اخطار کتبی پذیرش توسط دبیر کل از طرف سه چهارم کشورهای عضو مجمع در زمان تصویب اصلاحیه مبنی بر این که اصلاحیه با قواعد اساسی آنها مطابقت دارد، لازم الاجرا می‌شود. هر نوع اصلاح مواد مذکور که بدین ترتیب صورت گرفته تمامی کشورهای عضو مجمع در زمان لازم الاجرا شدن اصلاحیه یا کشورهایی که پس از این تاریخ به عضویت مجمع درمی‌آیند را متعهد می‌سازد. باوجوداین، اصلاحیه‌ای که موجب افزایش تعهدات مالی کشورهای عضو اتحادیه است، فقط کشورهایی را که پذیرش اصلاحیه مزبور را پذیرفته‌اند متعهد می‌سازد.

ماده ۲۷

[بازنگری: ۱. هدف؛ ۲. کنفرانس‌ها؛ ۳. تصویب]

۱) این معاهده با هدف ارتقاء کیفی نظام اتحادیه مورد بازنگری قرار خواهد گرفت.

۲) به همین منظور کنفرانس‌ها پی‌درپی در یکی از کشورهای اتحادیه و از نمایندگان کشورهای مزبور تشکیل خواهد شد.

۳) هر نوع بازنگری این سند، از جمله سند پیوست با رعایت مقررات ماده ۲۶ حاکم بر اصلاح مواد ۲۲ تا ۲۶، نیازمند اتفاق آراء داده شده می‌باشند.

ماده ۲۸

[پذیرش و لازم الاجرا شدن سند در کشورهای عضو اتحادیه: ۱. تصویب، الحاق، امکان حذف برخی مقررات، پس‌گیری استثناء ۲. لازم الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۰ و پیوست؛ ۳. لازم الاجرا شدن مواد ۲۲ الی ۳۸]

(۱)

الف) هریک از کشورهای عضو اتحادیه که این سند را امضاء کرده‌اند می‌توانند آن را تصویب و چنانچه آن را امضاء نکرده‌اند بدان ملحق شوند. اسناد تصویب یا الحاق نزد دبیر کل تودیع می‌شوند.

ب) هریک از کشورهای عضو می‌توانند در سند تصویب یا الحاق، اعلام دارند که تصویب یا الحاق قابل اعمال بر مواد ۱ تا ۲۱ و پیوست نیست؛ باوجوداین، چنانچه آن کشور وفق بند ۱ ماده ۶ پیوست اعلامیه صادر کرده باشد، در اعلامیه مذکور فقط می‌تواند اعلام دارد که تصویب یا الحاق آن کشور شامل مواد ۱ الی ۲۰ نمی‌شود.

ج) هر یک از کشورهای عضو که مقررات مقرر در بند ب فوق را از تصویب یا الحاق خود مستثنی می کنند، می توانند در هر زمانی پس از آن، مقررات مزبور را مشمول تصویب یا الحاق خود قرار دهند. چنین اعلامی باید نزد دبیر کل تودیع شود.

(۲)

الف) مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست سه ماه پس از حصول دو شرط زیر لازم الاجرا می شوند:

یک) دست کم پنج کشور عضو اتحادیه این سند را تصویب کرده یا بدان ملحق شوند، بدون این که اعلامی مطابق بخش ب بند ۱ انجام دهند،

دو) کشورهای اسپانیا، ایالات متحده آمریکا، فرانسه و بریتانیا، کبیر و ایرلند شمالی به معاهده جهانی حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری اصلاحی ۲۴ ژوئن ۱۹۷۱ پاریس متعهد شوند.

ب) شرط لازم الاجرا شدن مقرر در ذیل بند الف در مورد کشورهایی از عضو اتحادیه موثر است که دست کم سه ماه پیش از لازم الاجرا شدن مذکور، اسناد تصویب یا الحاقی که به شکل اعلام مطابق بخش ب بند ۱ نیست را تودیع کرده باشند.

ج) در ارتباط با کشورهایی از اتحادیه که در مورد آن ها مقررات ذیل بند ب قابل اعمال نیست و این سند را بدون صدور اعلامیه مطابق بخش ب بند ۱ تصویب یا بدان ملحق می شوند مواد ۱ تا ۲۱ و پیوست سه ماه پس از تاریخ اخطار تودیع سند تصویب یا الحاق توسط دبیر کل لازم الاجرا می شوند مگر این که تاریخ موخری در سند تودיעی قید شده باشد. در مورد اخیر مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست در مورد آن کشور در تاریخ مقرر در سند تودיעی لازم الاجرا می شود.

د) مقررات بندهای الف تا ج مانع اجرای ماده شش پیوست نیست.

۳) در مورد هر کشوری از اتحادیه که این سند را با یا بدون اعلام وفق بخش ب بند ۱ تصویب کرده یا بدان ملحق می شود سه ماه پس از تاریخی که دبیر کل تودیع سند تصویب یا الحاق مذکور را اعلام می کند، مواد ۲۲ الی ۳۸ لازم الاجرا می شوند مگر این که تاریخ موخری در سند تودیع شده قید شده باشد در این حالت، مواد ۲۲ الی ۳۸ در مورد آن کشور در تاریخ قید شده در سند لازم الاجرا می شود.

ماده ۲۹

[پذیرش و لازم الاجرا شدن برای کشورهای غیر عضو اتحادیه: ۱. الحاق؛ ۲. لازم الاجرا شدن]

۱) هر کشور غیر عضو می تواند با پذیرش این سند به عضویت این معاهده و بنابراین، اتحادیه درآید. اسناد پذیرش باید نزد دبیر کل تودیع شوند.

(۲)

الف) این معاهده در مورد هر کشور غیر عضو سه ماه پس از تاریخی که دبیر کل تودیع سند پذیرش آن را اعلام داشته با رعایت بند ب لازم الاجرا می‌شود، مگر این که تاریخ موخری در سند تودیع شده قید شده باشد. در حالت اخیر معاهده در مورد آن کشور در تاریخ مقرر در سند لازم الاجرا می‌شود.

ب) چنانچه لازم الاجرا شدن در اجرای ذیل بند الف پیش از لازم الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست در اجرای بند ۲ ماده ۲۸ واقع شود، در این فاصله کشور مزبور متعهد به مواد ۱ الی ۲۰ سند بروکسل معاهده که جایگزین مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست معاهده است خواهد شد.

ماده ۲۹ مکرر

[اثر پذیرش سند با توجه به اجرای بند ۲ ماده ۱۴ معاهده تاسیس سازمان جهانی مالکیت فکری]

پذیرش یا الحاق به این سند توسط هر کشوری که متعهد به مواد ۲۲ الی ۳۸ سند استکلم این معاهده نیست تنها به منظور اجرای بند ۲ ماده ۱۴ معاهده ناظر به تاسیس سازمان، به منزله تصویب سند استکلم یا الحاق بدان با محوریت مقرر در قسمت ۱ بخش ب بند ۱ ماده ۲۸ سند مذکور می‌باشد.

ماده ۳۰

[حق شرطها: ۱. محدودیت‌های امکان درج شرط ۲. شروط قبلی؛ شرط مربوط به حق ترجمه؛ پس‌گیری شرط]

(۱) تصویب یا الحاق با رعایت استثنای تجویز شده در بند ۲ همین ماده، و بخش ب بند ۱ ماده ۲۸ و بند ۲ ماده ۳۳ و نیز پیوست شامل حق برخورداری از تمامی شروط و مزایای مقرر در این معاهده می‌شود.

(۲)

الف) هر کشور عضو اتحادیه که این سند را تصویب کرده یا بدان ملحق می‌شود با رعایت بند ۲ ماده ۵ پیوست، می‌تواند از مزایای شرطی که قبلاً درج کرده به شرط اعلام آن در زمان تودیع سند تصویب یا الحاق برخوردار و آن را حفظ کند.

ب) هر کشور غیر عضو اتحادیه با الحاق به این معاهده و با رعایت بند ۲ ماده ۵ پیوست، می‌تواند اعلام کند که در ارتباط با ترجمه دست کم موقتاً مقررات ماده ۵ معاهده اتحادیه مورخ ۱۸۸۶ و تکمیلی در تاریخ ۱۸۹۶ پاریس را جایگزین ماده ۸ این سند می‌کند، بدیهی است که این مقررات فقط به ترجمه در یک زبان با کاربرد عمومی در آن کشور مربوط می‌شود. با رعایت بخش ب بند ۶ ماده ۱ پیوست، هر کشور در رابطه با حق ترجمه آثاری که کشور خاستگاه آن‌ها چنین شرطی را اعمال می‌کند، دارای اختیار اعمال حمایتی مشابه حمایت اعطایی توسط کشور اخیر است.

ج) هر کشور می‌تواند در هر زمان از چنین شرطی با اعلام به دبیرکل صرف‌نظر کند.

ماده ۳۱

[قابلیت اجرا در برخی مناطق: ۱. اعلام؛ ۲. باز پس گیری اعلام؛ ۳. تاریخ لازم الاجرا شدن اعلام یا باز پس گیری آن؛ ۴. ممنوعیت تفسیری که موجب پذیرش وضعیت موجود شود]

(۱) هر کشور می‌تواند در سند تصویب یا الحاق خود، یا بعداً با اخطار کتبی به دبیر کل اعلام دارد که این معاهده بر تمام یا بخشی از سرزمین مشخص شده در اعلامیه یا اخطاریه که آن کشور مسئول روابط خارجی‌اش است، حاکم است.

(۲) هر کشوری که چنین اخطار یا اعلامی را صادر کند، می‌تواند در هر لحظه به دبیر کل اعلام کند که این معاهده بر تمام یا بخشی از آن سرزمین اعمال نمی‌شود.

(۳)

(الف) اعلامیه‌ای که وفق بند ۱ صورت می‌گیرد در همان زمانی لازم الاجرا می‌شود که تصویب یا الحاق سندی که در آن اعلامیه مطرح شده مقرر کرده است، و هر اخطاری که وفق این بند صورت می‌گیرد سه ماه پس از اعلامش به دبیر کل واجد اثر می‌شود.

(ب) هر اخطاری که وفق بند ۲ صورت می‌گیرد دوازده ماه پس از دریافت آن توسط دبیر کل واجد اثر می‌شود.

(۴) این ماده قابل تفسیر به گونه‌ای نیست که موجب شناسایی یا پذیرش ضمنی وضعیت موجود سرزمینی که این معاهده در مورد آن مجری می‌گردد توسط کشور دیگر عضو اتحادیه شود که در اجرای بند ۱ مبادرت به صدور اعلامیه کرده است.

ماده ۳۲

[اجرای این سند و اسناد پیشین: ۱. بین کشورهای عضو؛ ۲. بین کشور تازه وارد به اتحادیه و سایر کشورهای عضو؛ ۳. اجرای پیوست در چارچوب برخی روابط]

(۱) در روابط بین کشورهای عضو، این سند جایگزین معاهده برن مصوب ۹ سپتامبر ۱۸۸۶ و اسناد اصلاحی بعدی می‌شود. در رابطه با کشورهای عضو که این سند را تصویب و یا بدان ملحق نمی‌شوند، اسناد معتبر پیشین تماماً یا در حدی که این سند مطابق جمله قبلی جایگزین آن‌ها نمی‌شود اعتبار اجرایی خود را حفظ می‌کنند.

(۲) کشورهای غیر عضو اتحادیه که متعهد به این سند می‌شوند آن را با رعایت مقررات بند ۳ در رابطه با هر کشور عضو که متعهد به این سند نیست یا اگر هم بوده اعلامیه مقرر در بخش ب بند ۱ ماده ۲۸ را صادر کرده اعمال می‌کنند. این کشورها اجازه می‌دهند که کشور عضو اتحادیه فوق‌الاشعار در رابطه با آن‌ها موارد زیر را رعایت کند:

یک) مقررات آخرین سندی که بدان متعهد شدند را اعمال کند، و دو) با رعایت بند ۶ ماده ۱ پیوست مختار به تنظیم حمایت در سطح حمایت مقرر در این سند باشد.

(۳) هر کشوری که در روابط خود با هریک از کشورهای عضو که متعهد به این سند نشده‌اند به یکی از اختیارات مقرر در پیوست استناد می‌کند می‌تواند مقررات پیوست را در ارتباط با اختیاراتی که بدان متوسل شده اعمال کند مشروط بر آن که کشور اخیر اجرای مقررات مذکور را پذیرفته باشد.

ماده ۳۳

[اختلافات: ۱. صلاحیت دیوان بین المللی دادگستری؛ ۲. حق شرط مربوط به این صلاحیت؛ ۳. انصراف از شرط]

۱) هر اختلاف بین دو یا چند کشور عضو اتحادیه راجع به تفسیر یا اجرای این معاهده که با مذاکره رفع نمی‌شود با دادخواست هریک از طرفین اختلاف وفق اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری در این دیوان قابل طرح است، مگر این‌که کشورهای طرف اختلاف به روش دیگری برای حل و فصل اختلاف توافق کنند.

۲) هر کشور در زمان امضای این سند یا زمان تودیع سند تصویب یا الحاق آن می‌تواند اعلام کند که متعهد به مقررات بند ۱ نخواهد بود. در این صورت در مورد اختلافات بین چنین کشوری و سایر کشورهای عضو مقررات بند ۱ اعمال نمی‌شود.

۳) هر کشوری که اعلامیه‌ای وفق مقررات بند ۲ صادر می‌کند می‌تواند با ارسال اخطاریه به دبیر کل از آن صرف‌نظر کند.

ماده ۳۴

[پایان برخی مقررات پیشین: ۱. اسناد پیشین؛ ۲. پیوست پروتکل به سند استکهلم]

۱) با رعایت ماده ۲۹ مکرر هیچ کشوری پس از لازم الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست نمی‌تواند به اسناد ماقبل این سند ملحق شده یا آن را تصویب کند.

۲) هیچ کشوری پس از لازم الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست نمی‌تواند وفق ماده ۵ پروتکل راجع به کشورهای در حال توسعه مذکور در پیوست سند استکهلم اعلامیه صادر کند.

ماده ۳۵

[مدت معاهده: انصراف: ۱. مدت نامحدود؛ ۲. امکان انصراف؛ ۳. تاریخ اثربخشی انصراف؛ ۴. زمان انصراف]

۱) این معاهده بدون محدودیت زمانی لازم الاجرا می‌باشد.

۲) هر کشور می‌تواند با ارسال اخطار به دبیر کل از این سند صرف‌نظر کند این کار همچنین شامل صرف‌نظر از کلیه اسناد پیشین نیز می‌شود و صرفاً موثر در مورد کشوری است که انصراف را اعلام کرده است. معاهده در رابطه با سایر کشورها معتبر و قابل اجرا باقی می‌ماند.

۳) انصراف یک سال پس از تاریخ دریافت اخطار توسط دبیر کل موثر واقع می‌شود.

۴) اختیار انصراف مقرر در این ماده توسط یک کشور پیش از انقضای مهلت پنج سال از تاریخی که آن کشور به عضویت اتحادیه درآمده قابل اعمال نیست.

ماده ۳۶

[اجرای معاهده: ۱. الزام به وضع تدابیر لازم؛ ۲. تاریخ شروع تعهد]

۱) هر کشور عضو این معاهده متعهد می‌شود تدابیر لازم را جهت اجرای این معاهده وفق قانون اساسی خود اتخاذ نماید.

۲) بدیهی است که در زمان عضویت یک کشور به این معاهده او باید از جهت قوانین داخلی در وضعیتی باشد که مقررات این معاهده را بتواند اجرا کند.

ماده ۳۷

[شروط پایانی: ۱. زبان سند؛ ۲. امضا؛ ۳. کپی برابر اصل؛ ۴. ضبط؛ ۵. اخطار]

(۱)

الف) این سند در نسخه واحد در زبان‌های انگلیسی و فرانسه نوشته و با رعایت بند ۲ امضاء و نزد دبیر کل تودیع می‌شود.

ب) متون رسمی توسط دبیر کل و پس از مشورت با دولت‌های ذی ربط به زبان‌های آلمانی، عربی، اسپانیایی، ایتالیایی و پرتغالی و سایر زبان‌هایی که مجمع می‌تواند مطرح کند، تهیه می‌شوند.

ج) در صورت وجود اختلاف تفسیر متون مختلف، متن فرانسوی ملاک خواهد بود.

۲) این سند تا ۳۱ ژانویه ۱۹۷۲ جهت امضاء باز است. تا این تاریخ نسخه مزبور در بخش الف بند ۱ نزد حکومت جمهوری فرانسه سپرده می‌شود.

۳) دبیر کل دو نسخه برابر اصل شده از متن امضاء شده این سند را به دولت‌های تمامی کشورهای عضو و هر کشور دیگر متقاضی آن می‌فرستد.

۴) دبیر کل این سند را در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت می‌رساند.

۵. دبیر کل، امضاء و تودیع اسناد تصویب یا الحاق و اعلامیه‌های شامل این اسناد یا صادره در اجرای مواد بخش ج بند ۱ ماده ۲۸، بخش الف و ب بند ۲ ماده ۳۰، بند ۲ ماده ۳۳، لازم الاجرا شدن مقررات این سند، اخطار اعلام انصراف و اخطارهای صادره در اجرای بخش ج بند ۲ ماده ۳۰، بند ۱ و ۲ ماده ۳۱ و بند ۳ ماده ۳۳ و بند ۱ ماده ۳۸ و همچنین اخطارهای مقرر در پیوست را به دولت‌های کلیه کشورهای عضو اخطار می‌کند.

ماده ۳۸

[مقررات انتقالی: ۱. اجرای "امتیاز پنج ساله"؛ ۲. دفتر اتحادیه، مدیر دفتر؛ ۳. جانشینی دفتر اتحادیه]

۱) کشورهاییکه این سند را تصویب نکرده یا بدان ملحق نشده‌اند و متعهد به مواد ۲۲ الی ۲۶ سند استکهلم نیستند چنان‌چه مایل باشند می‌توانند تا ۲۶ آوریل ۱۹۷۵ حقوق مقرر توسط مواد مزبور را مثل این‌که بدان متعهد

شده باشند، اجرا کنند. هر کشوری که مایل به اجرای حقوق مذکور باشد لازم است خطاری کتبی بدین منظور نزد دبیر کل تودیع کند که از تاریخ دریافت آن معتبر خواهد بود. چنین کشورهایی تا تاریخ مذکور عضو مجمع تلقی می‌شوند.

۲) تا زمانی که تمام کشورهای عضو به عضویت سازمان درنیامده‌اند، دفتر بین‌المللی سازمان به عنوان دفتر اتحادیه و دبیر کل به عنوان مدیر دفتر آن عمل می‌نماید.

۳) وقتی که تمام کشورهای اتحادیه به عضویت سازمان درآمده‌اند، حقوق، تعهدات و اموال دفتر اتحادیه به دفتر بین‌المللی سازمان منتقل می‌شود.

پیوست

[مقررات ویژه برای کشورهای در حال توسعه]

ماده ۱

[اختیارات در نظر گرفته شده برای کشورهای در حال توسعه: ۱. امکان استناد به بهره‌مند شدن از برخی اختیارات؛ اعلامیه؛ ۲. مدت اعتبار اعلامیه؛ ۳. کشورهایی که دیگر کشور در حال توسعه محسوب نمی‌شوند؛ ۴. ذخیره نسخه‌های موجود؛ ۵. اعلان‌های مربوط به برخی سرزمین‌ها؛ ۶. محدودیت عمل متقابل]

۱) هر کشوری که براساس رویه‌ای که در مجمع عمومی سازمان ملل متحد مقرر شده کشور در حال توسعه محسوب می‌شود و این سند را که پیوست کنونی بخش جداناپذیر آن است پذیرفته یا به آن ملحق شده و با توجه به وضعیت اقتصادی و نیازهای اجتماعی و فرهنگی خود قادر نیست بلافاصله مقررات متناسب را برای تضمین حمایت از تمامی حقوق آن‌گونه که در این سند مقرر شده رعایت کند می‌تواند در لحظه تودیع سند پذیرش یا الحاق خود با رعایت بخش ج بند یک ماده ۵ [این پیوست] یا هر زمان پس از آن با تودیع اعلامیه‌ای به دبیر کل اعلام کند که مایل است از اختیارات مقرر در ماده ۲ [این پیوست] یا آنچه که در ماده ۳ مقرر شده [پیوست] یا از هر دو اختیارات بهره‌مند شود. این کشور می‌تواند به جای استناد به بهره‌مندی از اختیارات پیش‌بینی شده در ماده ۲، اعلامیه‌ای مطابق بخش ب بند ۱ ماده ۵ صادر کند.

(۲)

الف) هر اعلام انجام شده مطابق بند ۱ که قبل از انقضای مهلت ۱۰ ساله از زمان لازم الاجرا شدن مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست مطابق بند ۲ ماده ۲۸ ابلاغ شود، تا زمان انقضای این مدت معتبر تلقی می‌شود. این اعلام را می‌توان تماماً یا جزئاً برای مدت ۱۰ ساله متوالی دیگری با تودیع اعلام به دبیر کل در فاصله زمانی نه کمتر از سه ماه و نه بیشتر از پانزده ماه پیش از زمان انقضای مدت ۱۰ ساله جاری تمدید کرد.

ب) هر اعلام انجام شده مطابق ماده ۱ که پس از انقضای مدت ۱۰ ساله از زمان لازم الاجرا شدن مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست مطابق بند ۲ ماده ۲۸ ابلاغ شده، تا زمان انقضای مدت ۱۰ ساله جاری معتبر تلقی می‌شود. این اعلام را می‌توان همانند مقررات پیش‌بینی شده در شق دوم بند الف فوق تمدید کرد.

۳) هر کشور عضو اتحادیه که اینک مطابق بند ۱ کشور در حال توسعه محسوب نمی‌شود مجاز به تجدید اعلام مقرر در بند ۲ نیست و صرف نظر از این که رسماً از اعلام خود انصراف داده باشد یا خیر، این کشور امکان بهره‌مندی از اختیارات مقرر در بند ۱ را خواهد داشت خواه پس از انقضای مدت ده ساله جاری، خواه سه سال پس از آن که دیگر یک کشور در حال توسعه محسوب نمی‌شود مهلتی که دیرتر منقضی می‌شود باید اعمال گردد.

۴) در زمانی که اعلام انجام شده مطابق بند ۱ یا بند ۲ فاقد اعتبار می‌شود، نسخه‌های که طبق مجوز اعطایی به موجب مقررات این پیوست تولید شده اند می‌توانند تا هنگام تمام شدن در بازار توزیع شوند.

۵) هر کشوری که به مقررات این سند متعهد است و اعلام یا اخطاری را مطابق بند ۱ ماده ۳۱ درباره اعمال مقررات این سند در سرزمینی خاص انجام داده که وضعیتش را می‌توان مشابه کشورهای موضوع بند ۱ دانست می‌تواند، درباره این قلمرو، اعلامی مطابق بند ۱ و اخطاری برای تمدید مدت مطابق بند ۲ انجام دهد. مادام که این اعلام اخطار معتبر است مقررات این پیوست در مورد آن سرزمینی که برایش چنین کاری انجام شده اعمال می‌شود.

(۶)

الف) این که یک کشور بتواند به بهره‌مندی از اختیارات مذکور در بند ۱ استناد کند مجوزی برای کشور دیگری محسوب نمی‌شود تا بتواند درباره آثاری که کشور خاستگاه آن کشور اول مورد بحث است، حمایتی کمتر از آنچه که مواد ۱ تا ۲۰ مقرر می‌کنند اعطا بکند.

ب) اختیار عمل متقابل مقرر در سطر دوم شق دوم بخش ب بند ۲ ماده ۳۰، تا تاریخ انقضای قابل اعمال براساس بند ۳ ماده ۱ [این پیوست]، برای آثاری که کشور خاستگاهش کشوری است که اعلامیه‌ای وفق بخش الف بند ۱ ماده ۵ داده است نمی‌تواند اجرا شود.

ماده ۲

[محدودیت‌های وارد بر حق ترجمه: ۱. امکان صدور مجوز توسط مقام صالح؛ ۲. صلاح ۲ تا ۴. شرایطی که براساس آن‌ها این مجوزها قابل اعطا هستند؛ ۵. اهدافی که برای آن‌ها مجوز صادر می‌شود؛ ۶. انقضای پایان مجوز؛ ۷. آثاری که اساساً برای استفاده‌های خاص (آموزشی) تشکیل شده اند؛ ۸. آثاری که از چرخه بازار کنار گذاشته شده‌اند؛ ۹. مجوز برای سازمان‌های پخش رادیویی]

۱) هر کشوری که اعلام کرده می‌خواهد از اختیار مقرر به موجب این ماده بهره‌مند شود می‌تواند، درباره آثاری که به شکل چاپی یا روشی مشابه تکثیر منتشر شده‌اند، به جای حق انحصاری مقرر در ماده ۸ نوعی نظام مجوز غیر انحصاری و غیر قابل انتقال مقرر کند که توسط مقامات صالح مطابق بندهای آتی و ماده ۴ صادر می‌شود.

(۲)

الف) با رعایت مقررات بند ۳، پس از زمان انقضای یک مدت سه ساله یا مدت بیشتر مقرر در قوانین داخلی کشور مورد نظر، که از زمان نخستین انتشار یک اثر محاسبه می‌شود، ترجمه‌ای که به زبان عمومی رایج در این کشور توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او منتشر نشده، اتباع این کشور می‌توانند برای ترجمه کردن آن اثر به آن زبان و انتشار آن به شکل چاپی یا هر شکل تکثیری مشابه مجوز بگیرند.

ب) اگر تمامی نسخه‌های ترجمه منتشر شده در زبان مربوط تمام شود نیز می‌توان با استناد به این ماده یک مجوز صادر کرد.

(۳)

الف) در فرضی که ترجمه‌ها به زبانی که زبان عمومی یک یا چند کشور توسعه یافته‌ای که عضو اتحادیه نیستند مدنظر می‌باشد، به جای مدت سه ساله مقرر در بخش الف بند ۲ فوق مدت ۱ ساله رعایت خواهد شد.

ب) هر کشور موضوع بند ۱ می‌تواند با توافق کامل کشورهای توسعه یافته عضو اتحادیه که در آن‌ها همان زبان عمومی رواج دارد، در فرض ترجمه به این زبان، به جای مدت سه ساله مقرر در بخش الف بند ۲ فوق مدت کمتری را توافق کنند مشروط بر این که کمتر از یک سال نباشد. با وجود این، مقررات جمله پیش گفته هنگامی که آن زبان انگلیسی، اسپانیولی یا فرانسوی است قابل اعمال نیست. هر حکومتی که چنین قراردادی را بسته است باید آن را به دبیر کل ابلاغ کند.

(۴)

الف) مجوز موضوع این ماده را نمی‌توان حسب مورد قبل از انقضای مدت تکمیلی ۶ ماهه، در فرضی که می‌توان پس از گذشت سه سال تحصیل کرد، و قبل از ۹ ماه در فرضی که می‌توان پس از گذشت یک دوره یک ساله تحصیل کرد صادر نمود

یک) این مدت از تاریخی که متقاضی تشریفات مقرر در بند یک ماده ۴ را انجام می‌دهد محاسبه می‌شود؛

دو) یا اگر هویت یا نشانی دارنده حق ترجمه ناشناخته باشد این مدت از تاریخی که در آن متقاضی، همان‌گونه که در بند ۲ ماده ۴ مقرر شده، نسخه‌های تقاضای خود را به مقامی که صلاحیت صدور مجوز را دارد ارسال می‌کند محاسبه می‌شود.

ب) اگر در خلال مدت ۶ یا ۹ ماهه ترجمه‌ای به زبانی که تقاضا برایش ارسال شده توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او منتشر شود هیچ‌گونه مجوزی به استناد این ماده صادر نخواهد شد.

د) مجوزهای موضوع این ماده فقط برای مقاصد تحصیلی، دانشگاهی یا پژوهشی صادر می‌شوند.

۶) اگر ترجمه‌ای از یک اثر توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او با مبلغی مشابه مبلغ رایج برای اثری مشابه در کشور مورد نظر منتشر شود، هرگونه مجوزی که مطابق این ماده صادر شده پایان می‌یابد چنان‌چه این ترجمه به همان زبان انجام شده باشد و محتوایش عمدتاً همان محتوای ترجمه منتشر شده به موجب مجوز باشد

۷) آثاری که اساساً برای استفاده‌های خاص (آموزشی) تشکیل شده اند تنها در صورتی مجوز جهت انتشار متن و انتشار نمونه‌ها صادر می‌شود که مقررات ماده ۳ نیز رعایت شود.

۸) برای اثری که پدیدآورنده‌اش تمام نسخه‌های اثر را از چرخه بازار جمع‌آوری می‌کند هیچ‌گونه مجوزی نمی‌توان صادر نمود.

الف) برای اثری که به شکل چاپی یا هر شکل مشابه تکثیر منتشر شده است نیز می‌توان بنا به درخواست هر سازمان پخش رادیویی مستقر در یک کشور موضوع بند ۱ بنا به درخواست آن از مقامات صالح آن کشور مجوز ترجمه صادر کرد مشروط بر این که تمام شرایط زیر محقق شود:

یک) ترجمه از نسخه‌ای انجام شود که مطابق قوانین آن کشور تولید و تحصیل شده است؛

دو) این ترجمه صرفاً برای برنامه‌های آموزشی یا اطلاع‌رسانی علمی یا فنی به کارشناسان یک حرفه معین مورد استفاده است؛

سه) آن ترجمه صرفاً با اهداف مقرر در قسمت ۲، در برنامه‌هایی که به‌طور مجاز و برای استفاده‌کنندگان در قلمرو آن کشور تهیه شده، از جمله برنامه‌هایی که به وسیله ضبط صوتی یا تصویری منحصر و به‌طور مجاز برای چنین برنامه‌هایی تهیه شده، مورد استفاده قرار گیرد.

چهار) استفاده از این ترجمه نباید هیچ گونه جنبه تجاری داشته باشد.

ب) ضبط‌های صوتی یا تصویری از ترجمه‌ای که یک سازمان پخش رادیویی با استفاده از مجوز اعطایی به استناد این بند تهیه شده است می‌توانند، به منظور و با رعایت شرایط مقرر در قسمت الف و با موافقت این سازمان، مورد استفاده سایر سازمان‌های پخش رادیویی قرار گیرند که مستقر در کشوری هستند که مقام صالح مجوز مورد بحث را صادر کرده است.

ج) به منظور رعایت کلیه ضوابط و شرایط مقرر در قسمت الف، مجوز ترجمه متون موجود در یک تثبیت صوتی - تصویری برای سازمان پخش رادیویی قابل اعطا است که تکثیر صرفاً جنبه استفاده تحصیلی و دانشگاهی داشته باشد.

د) به شرط رعایت قسمت‌های الف تا ج، مقررات بندهای پیشین بر اعطا و اجرای هرگونه مجوز صادره به موجب بند حاضر حاکم است.

ماده ۳

[محدودیت‌های بر حق تکثیر: ۱. امکان اعطا مجوز توسط مقام صالح؛ ذی صلاح ۲ تا ۵. شرایطی که براساس آن‌ها این‌گونه مجوزها را می‌توان صادر کرد؛ ۶. پایان مجوزها؛ ۷. آثاری که مشمول این ماده می‌شوند]

۱) هر کشوری که اعلام کرده می‌خواهد از اختیار مقرر به موجب این ماده بهره‌مند شود می‌تواند، به جای حق انحصاری تکثیر مقرر در ماده ۹ نوعی نظام مجوز غیر انحصاری و غیر قابل انتقال را پیش‌بینی کند که توسط مقامات صالح مطابق شرایط آتی و ماده ۴ صادر می‌شود.

الف) درباره اثری که به استناد ماده ۷ مشمول ماده کنونی می‌شود و هنگامی که

یک) مدت مقرر در بند ۳ و محاسبه شده از زمان نخستین انتشار چاپ معینی از این گونه اثر منقضی گردد، یا

دو) مدت طولانی‌تر مقرر در قوانین داخلی کشور موضوع بند ۱ و محاسبه شده از همان تاریخ منقضی شود،

و نسخه‌های این چاپ در این کشور به منظور پاسخگویی به نیازهای عمومی یا آموزشی تحصیلی و دانشگاهی، توسط دارنده حق تکثیر یا با اجازه او به قیمتی مشابه قیمت آثار مشابه رایج در آن کشور برای فروش عرضه نشده، هریک از اتباع این کشور می‌توانند به منظور رفع نیازهای عمومی یا آموزشی و دانشگاهی مجوز تکثیر و انتشار این چاپ را به این مبلغ یا مبلغی کمتر دریافت کنند.

ب) مجوز تکثیر و انتشار چاپی که وفق مقررات بند الف در چرخه بازار قرار گرفته به استناد شرایط مقرر در این ماده، چنانچه پس از انقضای مدت قابل اعمال، نسخه‌های مجاز آن نشر طی مدتی بیش از ۶ ماه به منظور رفع نیازهای عمومی یا آموزشی و دانشگاهی به قیمتی مشابه قیمتی که در این کشور برای آثار مشابه درخواست می‌شود، به فروش گذاشته نشوند قابل اعطا است.

۳) مدتی که در شق ۱ قسمت الف بند ۲ بدان اشاره شده ۵ سال است. با وجود این،

یک) برای آثاری که به علوم محض و طبیعی و فن‌آوری مربوط می‌شود این مدت ۳ سال است؛

دو) برای آثار تخیلی مانند رمان‌ها، اشعار، آثار نمایشی و موسیقی و برای کتاب‌های هنری مدت ۷ سال است.

۴)

الف) در فرضی که مجوز با گذشت سه سال قابل صدور است، نمی‌توان به استناد این ماده، قبل از گذشت مدت ۶ ماهه که به ترتیب زیر محاسبه می‌شود مجوز صادر کرد

یک) از تاریخی که متقاضی تشریفات مقرر در بند ۱ ماده ۴ را انجام می‌دهد؛

دو) یا اگر هویت یا نشانی دارنده حق تکثیر ناشناس است، از تاریخی که متقاضی، وفق مقررات بند ۲ ماده ۴، نسخه‌های تقاضای خود را به مقامی که صلاحیت صدور مجوز را دارد ارسال می‌کند.

ب) در دیگر موارد و در فرضی که بند ۲ ماده ۴ قابل اعمال است، قبل از گذشت مدت ۳ ماه از تاریخ ارسال نسخه‌های درخواست مجوز قابل اعطا نیست.

ج) اگر در خلال مدت ۳ یا ۶ ماه مذکور در بندهای الف و ب، فروش نسخه‌های اثر وفق مقررات قسمت الف بند ۲ انجام شود هیچ‌گونه مجوزی به استناد ماده حاضر صادر نمی‌شود.

د) برای اثری که پدیدآورنده‌اش تمام نسخه‌های انتشاری چاپی را که برای آن مجوز درخواست شده از چرخه بازار جمع‌آوری می‌کند هیچ‌گونه مجوزی قابل صدور نیست.

ه) در موارد زیر برای تکثیر و انتشار ترجمه یک اثر به استناد این ماده مجوز صادر نمی‌شود:

یک) هنگامی که ترجمه مورد نظر توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او منتشر نشده است؛

دو) هنگامی که آن ترجمه به زبانی انجام نشده که در کشور محل تقاضا زبان عمومی محسوب می شود.

۶) اگر نسخه های چاپ یک اثر در کشور موضوع بند ۱ به منظور رفع نیازهای عمومی یا آموزش تحصیلی یا دانشگاهی توسط دارنده حق تکثیر یا با اجازه او به مبلغی مشابه با مبلغی که در این کشور برای آثار مشابه رایج است به فروش گذاشته شده است، هرگونه مجوز صادره به استناد ماده کنونی پایان می یابد مشروط به این که این چاپ به همان زبان باشد و محتوایش اساساً همان چیزی باشد که برایش مجوز نشر به استناد این ماده صادر شده است. توزیع تمام نسخه هایی در جریان چرخه بازار تمامی نسخه های تولید شده می تواند تا قبل از انقضای مجوز ادامه پیدا کند.

(۷)

الف) با رعایت مقررات قسمت ب، آثاری که مشمول ماده حاضر می شوند تنها آثاری هستند که به شکل چاپی یا هر شکل دیگر مشابه تکثیر منتشر شده اند.

ب) تکثیر صوتی-تصویری تثبیت مجاز صوتی-تصویری و نیز تکثیر هرگونه اثر حمایت شده مندرج در آن و ترجمه متن همراه آن به زبان عمومی کشوری که مجوز در آن درخواست شده نیز مشمول این ماده می باشد مشروط به این که این مسئله که تثبیت های صوتی-تصویری مورد نظر صرفاً برای اهداف آموزشی و دانشگاهی تهیه و منتشر شوند.

ماده ۴

[مقررات مشترک مجوزهای پیش بینی شده در مواد ۲ و ۳؛ ۱:۳ و ۲: آیین رسیدگی؛ ۳: اشاره به نام پدیدآورنده و عنوان اثر؛ ۴: صادرات نسخه ها؛ ۵: قید کشور محل اجرای مجوز؛ ۶: پرداخت]

۱) مجوزهای مذکور در مواد ۲ یا ۳ صادر نمی شوند مگر این که متقاضی مطابق مقررات لازم الاجرای کشور مورد نظر، اثبات کند که از دارنده حق، اجازه ترجمه و نشر یا تکثیر و انتشار چاپ آن را، حسب مورد، درخواست کرده و نتوانسته اجازه او را تحصیل کند، یا پس از تلاش کافی نتوانسته او را بیابد. همزمان که او از دارنده حق تقاضای فوق را می کند باید آن را به اطلاع هر مرکز ملی یا بین المللی مذکور در بند ۲ برساند.

۲) اگر متقاضی نتوانست دارنده حق را بیابد، باید با پست هوایی سفارشی، نسخه هایی از تقاضایی را که به مقامات صالح برای صدور مجوز داده است برای ناشری که نامش بر روی اثر درج شده و نیز مرکز ملی یا بین المللی اطلاع رسانی تعیین شده توسط حکومت کشوری که فرض می شود مقرر اصلی عملیات ناشر در آن است و این حکومت قبلاً این مراکز را به موجب اعلامیه ای به دبیر کل داده است ارسال کند.

۳) نام پدیدآورنده باید بر تمام نسخه های ترجمه یا تکثیر منتشر شده تحت مجوز صادره وفق ماده ۲ یا ماده ۳ قید شود. عنوان اثر باید بر تمام نسخه ها درج شود. اگر ترجمه مطرح باشد، در هر صورت باید عنوان اصلی اثر بر تمامی نسخه ها قید شود.

الف) مجوز صادره به موجب مواد ۲ یا ۳ نمی‌تواند شامل صادرات نسخه‌ها شده و این‌گونه مجوز صرفاً حسب مورد برای چاپ ترجمه اثر و تکثیر آن در داخل قلمرو کشوری که مجوز در آن درخواست شده اعتبار دارد.

ب) به منظور اجرای قسمت الف فوق، باید ارسال نسخه‌هایی از اثر را از یک قلمرو به کشوری که برای این قلمرو اعلامیه‌ای مطابق بند ۵ ماده ۱ صادر کرده، صادرات تلقی کرد.

ج) هنگامی که یک سازمان دولتی یا هر سازمان عمومی دیگر کشوری که چنین مجوزی را مطابق ماده ۲ صادر کرده تا اثر به زبانی غیر از انگلیسی، اسپانیولی یا فرانسوی ترجمه شود، ارسال نسخه‌هایی از ترجمه منتشر شده به استناد این مجوز به کشور دیگر، در صورت حصول تمامی شرایط زیر صادرات محسوب نمی‌شود:

یک) گیرندگان اشخاص تبعه همان کشوری باشند که مقامات صالحش مجوز را صادر کرده‌اند یا سازمان‌هایی باشند که چنین اتباعی را شامل می‌شوند؛

دو) نسخه‌ها فقط برای مقاصد تحصیلی، دانشگاهی یا پژوهشی استفاده شوند؛

سه) ارسال نسخه‌ها و توزیع نهایی بین گیرندگان واجد هیچ‌گونه جنبه تجاری نباشد؛ و

چهار) کشوری که به آن‌جا نسخه‌ها ارسال شده‌اند با کشور متبوع مقامات صادرکننده مجوز قراردادی برای تجویز دریافت، یا توزیع یا هر دوی این کارها بسته باشد و حکومت کشور اخیر وجود این قرارداد را به اطلاع دبیر کل رسانده باشد.

۵) هر نسخه منتشر شده تحت مجوزهای صادره وفق مواد ۲ و ۳ باید حاوی این هشدار به زبان مناسب دارای قیدی باشد که نشان دهد این نسخه‌ها فقط در کشور یا سرزمینی که این مجوز اجرا می‌شود توزیع شوند.

الف) تدابیر مناسبی در عرصه ملی اتخاذ می‌شوند تا

یک) مجوز برای دارنده حق ترجمه یا تکثیر حسب مورد، حق پرداخت منصفانه و مطابقاً سطح پرداختی که معمولاً در مورد مجوزی که آزادانه بین طرفین در دو کشور مربوط تعیین می‌شود، و در بر داشته باشد؛ و

دو) پرداخت و انتقال این غرامت تضمین شود؛ اگر مقررات ملی در موضوع تبدیل ارز وجود دارد، مقامات صالح از هیچ‌گونه تلاشی فروگذار نخواهند کرد تا با توسل به راهکارهای بین‌المللی جهت انتقال غرامت به پول بین‌المللی قابل تبدیل یا معادل آن تضمین شود.

ب) تدابیر متناسبی باید در مقررات ملی اتخاذ شود تا یک ترجمه صحیح از اثر یا تکثیر دقیقی از نشر موردنظر حسب مورد انجام شود.

ماده ۵

[امکان دیگری برای محدود کردن حق ترجمه: ۱. نظام مقرر در سند ۱۸۸۶ و ۱۸۹۶؛ ۲. عدم امکان تغییر نظام پس از انتخاب ماده ۲؛ ۳. مهلت انتخاب نظام دیگر]

(۱)

الف) هر کشوری صالح به اعلام این است که از اختیار مقرر در ماده ۲ بهره‌مند می‌شود، هنگامی که این سند را تصویب می‌کند یا بدان ملحق می‌شود، به جای این که چنین اعلامی انجام بدهد،

یک) اگر کشوری است که مشمول بخش الف بند ۲ ماده ۳۰ می‌شود وفق این ماده برای آنچه که به حق ترجمه مربوط می‌شود اعلام کند؛

دو) اگر کشوری است که مشمول بخش الف بند ۲ ماده ۳۰ نمی‌شود و حتی اگر کشور غیر عضو اتحادیه هم نیست، مطابق اولین سطر بخش ب بند ۲ ماده ۳۰ اعلام کند.

ب) در فرضی که یک کشور، دیگر کشور در حال توسعه وفق بند ۱ ماده ۱ تلقی نمی‌شود اعلام انجام شده مطابق ماده حاضر تا تاریخ انقضای مدت قابل اعمال وفق در بند ۳ ماده ۱ معتبر باقی می‌ماند.

ج) هر کشوری که مطابق مقررات این بند اعلام کرده است نمی‌تواند بعداً از اختیار مقرر در ماده ۲ بهره‌مند شود حتی اگر اعلام خود را پس گرفته باشد.

۲) با رعایت بند ۳، هر کشوری که می‌خواهد از مزایای اختیار مذکور در ماده ۲ بهره‌مند شود نمی‌تواند بعداً مطابق بند ۱ اعلامیه بدهد.

۳) هر کشوری که دیگر مطابق بند ۱ ماده ۱ کشور در حال توسعه تلقی نمی‌شود می‌تواند حد اکثر ۲ سال قبل از انقضای مهلت قابل اعمال مذکور در بند ۳ ماده ۱، وفق سطر نخست بخش ب بند ۲ ماده ۳۰ اعلام کند، علی‌رغم این که کشور غیر عضو اتحادیه تلقی نمی‌شود. این اعلام در تاریخی که مهلت قابل اعمال وفق بند ۳ ماده سپری می‌شود موثر واقع می‌شود.

ماده ۶

[امکان اجرا یا پذیرش اجرای برخی مقررات پیوست قبل از ملحق شدن به آن: ۱. اعلامیه: ۲. امین و تاریخی که از آن زمان اعلامیه موثر واقع می‌شود]

۱) هر کشور عضو اتحادیه از تاریخ این سند و هر زمان قبل از این که به مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست متعهد شود می‌تواند اعلام کند:

یک) اگر کشوری است که به مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست متعهد شده است صلاحیت استناد به استفاده از اختیارات مذکور در بند ۱ ماده ۱ را دارد، که مقررات مواد ۲ یا ۳ یا هر دو را، نسبت به آثاری که کشور خاستگاه آن کشوری است که در اجرای قسمت ۲ زیر، اجرای این مواد را نسبت به این قبیل آثار می‌پذیرد، یا کشوری است که به مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست متعهد است؛ چنین اعلامی می‌تواند به جای ماده ۲ به ماده ۵ اشاره داشته باشد.

دو) که اجرای پیوست حاضر را نسبت به آثاری که کشور خاستگاهش است توسط کشورهای که اعلامی به استناد بند ۱ فوق انجام داده‌اند یا اختطاری وفق ماده ۱ صادر کرده‌اند، می‌پذیرد.

۳) هر اعلامی که مطابق بند ۱ انجام می‌شود باید نوشته بوده و به دبیر کل تودیع شود. این اعلام از تاریخ تودیع موثر است.